

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 16T/125/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2516010285
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2018:2516010285.20

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany, samosudcom Mgr. Pavlom Macháčom, v trestnej veci obžalovaného O. A., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom 2. augusta 2018, takto

rozhodol:

Obžalovaný
O. A., narodený XX.XX.XXXX S. H., trvalé bydlisko U. XX/XX, A.,

sa uznáva za vinného, že

od presne nezisteného dňa v mesiaci marec 2015 až do 03.06.2016 v rekreačnej chate číslo XXXX, nachádzajúcej sa pri vodnej nádrži Z., v obci O. D. S. a na iných miestach v Slovenskej republike, opakovane slovne a fyzicky napádal svoju bývalú priateľku a matku ich spoločného dieťaťa Z. T., rodenú F., ktorej vulgárne nadával, vyhrážal sa jej zabitím, ponižoval ju, opakovane ju niekoľkokrát denne kontaktoval telefonicky, formou SMS správ a cez sociálne siete, kde sa hanlivo vyjadroval o jej príbuzných, vulgárne ju urážal a vyhrážal sa jej zabitím, hovoril jej, že jej oddelí hlavu od tela a to telo povlečie autom, že ju psychicky a fyzicky zlikviduje a pripraví ju o prácu, že je jej tieňom, viackrát ju sledoval do miesta jej pracoviska Z. Y. Z. v obci O. D. S., kde ju dňa 17.04.2015 napadol tak, že ju ťahal za vlasy a pästou pravej ruky ju udrel po hlave, dňa 08.06.2015 v A. pred budovou D. V. J. jej zamedzil v odchode s vozidlom, vykrikoval po nej, aby mu okamžite dala ich spoločnú dcéru, inak od vozidla neodstúpi a opľul ju, dňa 20.09.2015 sa je telefonicky vyhrážal zabitím a obviňoval ju z toho, že zapríčinila požiar v bufete, ktorý prevádzkoval, dňa 02.11.2015 v čase asi o 17:30 hodine v mieste jej bydliska vo S. D. X. Z. pred bytovým domom číslo XXX/X Z. T. nadával a následne ju rukou zovretou v päst udrel do oblasti tváre a spôsobil jej poranenie nosa a pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy bez prejavov vegetatívnej symptomatológie s odôvodnenou dobou liečenia do dvoch týždňov, čím svojim konaním vyvolal u poškodenej Z.D. T., rodenej F., strach a stres a spôsobil jej psychické a fyzické utrpenie, teda

- blízkej osobe spôsobil fyzické a psychické utrpenie bitím, údermi, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu a stresu a iným správaním, ktorým ohrozil jej fyzické a psychické zdravie a obmedzil jej bezpečnosť,

čím spáchal

- zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje

podľa § 208 odsek 1 Trestného zákona, za použitia § 38 odsek 2 Trestného zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa mu výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá a podľa § 51 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona sa mu určuje skúšobná doba s probačným dohľadom na 2 (dva) roky.

Podľa § 51 odsek 2, odsek 4 písmeno e), písmeno g), písmeno i) Trestného zákona sa mu ukladajú povinnosti spočívajúce v príkazoch sa v priebehu skúšobnej doby

- osobne alebo verejne sa ospravedlniť poškodenej Z. T., rod. F.,
- podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu a
- podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Piešťany podala 2. decembra 2016 na Okresnom súde Piešťany obžalobu sp. zn. Pv 679/16/2204 na O. A. (ďalej len obžalovaný) pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, ktorý mal spáchať na skutkovom základe tam uvedenom.

K dokazovaniu

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal rozsiahle dokazovanie výsluchmi obžalovaného, poškodenej, svedkov a znalcov a oboznámil čítaním listinné dôkazy založené v spise.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný. Celá záležitosť je podľa neho vykonštruovaná poškodenu a jej advokátom M.. O. G.. Teraz už vie, že poškodenej je zákerná a pomstychtivá osoba, no zo začiatku ich vzťahu, keď sa do nej zamiloval, ju vnímal ako milú, trochu nevyzretú, no príjemnú osobu. K spolužitiu s poškodenu uviedol, že boli spolu asi od jesene 2013. Matka poškodenej nesúhlasila s ich vzťahom, preto poškodenej viac nechcela bývať doma, čiže približne od októbra 2014 žili v spoločnej domácnosti u obžalovaného v jeho dome pri Z. (jazero - pozn. súdu) v O. D. S.. Kúsok odtiaľ poškodenej pracovala v domove pre seniorov s názvom Z. Y. Z. (ďalej v texte už len SCS), pracovala tam aj jej matka. V ich vzťahu mala poškodenej dominantné postavenie, lebo viacej zarábala a bola aj direktívna, všetko muselo byť podľa nej. Už pred pôrodom sa mu vyhrážala, že dieťaťu, ktoré spolu čakali, nedá jeho meno, keď nespĺni jej požiadavky. Pár mesiacov pred pôrodom získala miesto vrchnej sestry s SCS, kde začala ešte viac zarábať, no mala aj viacej práce. Obžalovaný v tom čase robil šoféra a mal nižší príjem ako poškodenej. Popri tom prevádzkoval v letných mesiacoch bufet, ktorý mal na Z.. Vzájomne sa dohodli ešte pred narodením ich spoločnej dcéry, že na materskú pôjde obžalovaný a poškodenej sa vráti do práce hneď ako to bude možné, aby mali peniaze. Poškodenej sa zo spoločnej domácnosti niekedy v apríli 2015 neodstahovala, to on jej zbalil veci do plastových vriec a dal jej ich pred dvere, keď už psychicky nezvládol jej vyčítanie, jej verbálne ataky, no hlavne jej nezáujem o ich spoločnú dcérku, ktorú prestala koiť už po troch týždňoch s odôvodnením, že ju kojenie bolí a že si chce zachovať pekné prsia. Poslednou kvapkou pred tým, ako ju vystahoval, bolo to, že mu vo forme MMS správy poslala úryvok návrhu na vydanie predbežného opatrenia vypracovaný jej právnikom O.. O. Y., podľa ktorého sa môže s dcérkou stretávať raz týždenne v sobotu medzi 16 - 17 hod., kedy on mal najviac práce v bufete, čo poškodenej dobre vedela. Napísala mu, že ak nebude poslúchať, tak ten návrh podá na súde. Obžalovaný priznal, že jej dal počas spolužitia slabý pohľadáček v kúpeľni, keď sa pohádali kvôli účasti na kamarátovej svadbe, na ktorú poškodenej nechcela ísť, no ona mu to vrátila fackou.

Čo sa týka incidentu zo 17.4.2015, v tom čase už bola od neho poškodenej odsťahovaná aj s dieťaťom. Keď sa zobudil, videl z domu auto poškodenej pred jej prácou SCS, taktiež videl v práci matku poškodenej. Chytila ho panika, že kto sa stará o ich trojmesačnú dcéru, keď sú obe v práci, tak sa rozbehol za poškodenu do práce a pýtal sa jej, čo to má znamenať. Obžalovaný poprel, že by poškodenu ťahal za vlasy a rukou ju udrel. Poškodenej mu odvrkla, aby sa nestaral, na jeho naliehanie neskôr uviedla, že dieťa je v opatere starej mamy. Keďže starú mamu poškodenej obžalovaný poznal ako starú a hluchú pani, dospel k záveru, že ich dcéra je v ohrození života, tak šiel autom do S. na Z. ulicu a po ceste zavolať políciu a sociálnu kuratelu.

Čo sa týka incidentu z júna 2015, pýtal sa poškodenej, kde a s kým je ich dcéra, ona mu odpovedala, že bola u psychologičky. Obžalovaný vedel, že ho klame a zavádza, tak šiel autom do A. pred budovou D. V.. J. (ďalej v texte už len NAW). Keď tam prišiel zistil, že poškodenej ich dcéru nemala pri sebe, ani v aute. Vytýkal jej, že mu klame, vravel jej, že sa môže hanbiť. V tom rozhorčení jej mohol oplúť maximálne čelné sklo na aute, ani na to si však nespomína, určite však neoplúť poškodenu, ani jej nebránil v odchode s vozidlom.

Čo sa týka incidentu z 20. septembra 2015, nepamätá si z neho veľa, lebo v tom čase bol v meste a pil, bol opitý, volali mu na mobil, že mu horí bufet, tak užil dve tabletky lieku Lexuarin na ukladnutie. Už ani nevie, kto, kedy a ako ho doviezol k horiacemu bufetu, nepamätá si, čo na mieste robil, či niekomu telefonoval, ani čo komu hovoril. Prítomní mu neskôr vraveli, že tam bezcieľne pobehoval, bol hysterický a vykrikoval, že niekoho zabije. Čo sa týka podpálenia bufetu, má podozrenie na otca poškodenej A. F., ten ho už predtým spolu s N. R. P. fyzicky napadli a vyhrážali sa mu, že mu tú „búdu“ podpália. Od svedkyne O. H., ktorej sa v tom čase poškodená zdôverovala, sa neskôr dozvedel, že poškodená podpálenie bufetu spolu s jej otcom chystali ako pomstu. Podpálením bufetu mu vznikla škoda 32.000 €, podal aj trestné oznámenie, prebieha vyšetrowanie.

Čo sa týka incidentu z 2. novembra 2015, tak dcéru mal v ten deň u seba s tým, že podľa predbežného opatrenia ju mal poškodenej odovzdať o 17,00 hod. na Z. ulici vo S.. Keďže dcéra v tom čase ešte spala, poslal poškodenej SMS správu, že budú meškať 20 min. Na to mu telefonovala poškodená a nadávala mu, vyhrážala sa, že jeho meškania pôjde nahlásiť a zložila mu telefón. K preberaniu a odovzdávaniu dcéry si obžalovaný väčšinou bral kvôli incidentom svedkov. Vtedy s ním bola kamarátka S. N.. Ako prišiel k poškodenej, táto po ňom začala húkať, vieskať, nadávať mu a vyhrážať sa, že ho zničí. Keď videl v akom je stave, nechcel sa k nej približovať, tak jej zľahka padáčkou hodil sklenú fľašku s detským čajikom, ktorú chytila. Otočil sa k autu, aby vybral dcéru z autosedačky a pocítil tupý náraz do hlavy, keď sa otočil k poškodenej zistil, že táto mu z celej sily hodila do hlavy tú sklenú fľašku. V rozhorčení k nej pristúpil a zvýšením hlasom po nej kričal, ona išla stále do neho ako kohút, útočila smerom na tvár, tak ju ľavou otvorenou rukou smerujúcou na jej hrudník odsotil, aby sa k nemu nepribližovala, v tom mu ona pravou rukou vystrelila k jeho očiam, strhla mu dioptrické okuliare a z celej sily ich hodila o zem a začala ho udierať. Druhé odtlačenie rukou uskutočnil silnejšie, lebo ju potreboval od seba odsotiť a v tom rozhorčení zaútočil na jej bradu a spodnú peru otvorenou rukou, kde ju odsotil smerom k zábradliu. Päťou ju neudrel a žiadna krv jej z nosa netiekla. Dcéru odovzdal priateľovi poškodenej V. T., ktorý tam bol prítomný. Na poškodenú šiel podať trestné oznámenie za tie zničené okuliare, mal škodu 350 €. Neskôr sa od O. H. dozvedel, že jej poškodená vtedy volala a pýtala sa jej, čo má hovoriť na pohotovosti, aby si ju nechali v nemocnici a O. H. jej poradila tak, aby z toho bola PN-ka pokiaľ možno čo najdlhšia. Na druhý deň po incidente poškodenú videla svedkyňa V. R., ktorá obžalovanému SMS správou oznámila, že poškodená nemá na tvári žiadne viditeľné zranenia. Ani v práci na poškodenej nikto nič nevidel. Obžalovaný v minulosti boxoval, vie presne ako vyzerá zlomený nos a ako dlho trvá liečba. Podľa neho si zranenie nosa spôsobila sama tým, že si naň prikladala ocot, aby oslabila kosť.

Obžalovaný priznal, že poškodenú slovne urážal, nadával jej, za čo sa jej ospravedlnil. Priznal, že zosmiešňoval jej titul Bc. na základe toho, že doma šéfovala ako v práci. Tiež jej povedal, že jej odšrôbuje hlavu od tela, aj to, že ju povozí za autom na lane, no bolo to zo srandy a sama poškodená mu na to povedala, že nemá strach a pozná jeho štýl humoru. Priznal, že bol 2 alebo 3 sankcionovaný za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, kedy poškodenej adresoval vulgárne SMS. Nechal to tak, nemal silu sa brániť, bolo to ale vytrhnuté z kontextu.

Obžalovaný poškodenú označoval v prípravnom konaní ako „iča“, neskôr v priebehu hlavného pojednávania ako „údajnú poškodenú“, lebo ona poškodenou nikdy nebola a toto postavenie si osvojila. To ona týrala jeho.

Obžalovaný ďalej uviedol, že konflikt medzi nimi sa primárne týkal starostlivosti o ich spoločnú dcéru, kde podľa neho poškodená zlyhala na plnej čiare, riadne sa o ňu nestarala, ako kariéristka bola stále v práci. Keď nebola v práci, tak pracovala z domu, vôbec nerešpektovala, že ich dcéra potrebovala ticho a klud. Keď sa rozišli, styk s dcérou riešili cestou ÚPSVaR v A., kde uzavreli dohody, ktoré vyhovovali viackrát poškodenej, napriek tomu ich ona nedodržiavala. Prvý krát sa na ÚPSVaR obrátil koncom apríla 2015. Nakoniec to skončilo na súde, ktorý vydal predbežné opatrenie. Počas obdobia, kedy bol styk s dcérou súdom upravený na dennej báze, sa poškodenej nevyhrážal, že jej dcéru nevráti. Poškodená mu viackrát vravela, že má novú rodinu, že on pre ňu neexistuje, dá ho zavrieť, aby nemal kontakt s dcérou a nemohol ju vychovávať.

Obžalovaný poukázal na to, že ním poškodená manipulovala. Napr. ešte v auguste 2015 mu písala, že ho miluje, že sa zmení, že tomu treba nechať čas, zavádzala ho SMS-kami a posielala mu fotky, na ktorých bola nahá. V auguste 2015 plánovali spoločnú dovolenku v Y., mal pre ňu nachystané prekvapenie v podobe zásnubného prsteňa. Tiež mu nechcela dávať dcéru v zmysle predbežného opatrenia, vyhovárala sa často, že dcéra je chorá, no potvrdenia od lekárky mu nechcela predložiť. Preto sa musel po každej informovať priamo u lekárky O. P. N.. Zo zdravotnej dokumentácie svojej dcéry zistil, že bola chorá možno 5 krát, no poškodená mu tvrdila asi 50 krát, že dcéra je chorá. Nakoniec sa od O. H. dozvedel, že poškodená s O. P. N. sú jedna ruka.

K osobným a majetkovým pomerom obžalovaný uviedol, že vlastnil bufet, do ktorého investoval všetky svoje úspory, keď mu zhorel, prišiel tým o všetko, okrem toho už vlastní len auto zn. V. V.. Aktuálne nemá žiadne dlhy. Po prepustení z väzby sa riadne zamestnal ako vodič a začal platiť výživné na dcéru. Poškodenú ani svoju dcéru nekontaktuje. Alkohol pije príležitostne, dva krát do roka. Čo sa týka drog, v minulosti skúsil marihuanu, ale nechutila mu. Fajčil šľufaný tabak, poškodená si ale myslela, že fajčí marihuanu, kvôli tomu bol aj na drogovom teste, ktorý bol negatívny. Z neskorších výpovedí obžalovaného súd zistil, že v novom partnerskom vzťahu žije so svedkyňou O. A..

Svedkyňa poškodená Z. T.Á., rod. F. (ďalej len poškodená) pri výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaného spoznala v roku 2013, keď pracovala v domove seniorov SCS v O. D. S., kúsok od jej pracoviska mal on svoj bufet. Zamilovali sa, zo začiatku to bolo v poriadku, no postupne na ňu začal robiť nátlak, začínal sa jej vysmievať, ostával dominantný, vyžadoval poslušnosť. Prejavovalo sa to tak, že keď išla poškodená do mesta a obliekla sa pekne, bola u neho kurva, keď sa obliekla obyčajne, bola pre neho nezaujímavá a keď si niečo na seba kúpili, tak jej vyčítal, že miňa peniaze. Nechcel, aby si k nemu vodila kamarátky, tak aby predišla hádkam, radšej nikam nechodila, na to sa jej smial, že nemá kamarátky. Hákali sa často. Viac krát sa stalo, že od neho odišla, no vrátila sa. Jej matka už od samého začiatku nemala obžalovaného rada, kvôli nemu sa s mamou nerozprávala, lebo poškodená zo začiatku obžalovaného bránila, no vtedy ešte nevedela, že jej mama mala pravdu. Vadilo jej okrem iného, že fajčí raz za čas marihuanu, prečo bol jeho test negatívny nevie, sám obžalovaný v SMS písal, že nemá problém priznať sa k marihuane.

Poškodená ďalej uviedla, že XX.X.XXXX sa im narodila dcéra, že do práce nastúpila 1.3.2015, boli tak dohodnutí, potrebovali peniaze. Aj po narodení ich dcéry mu opakovala, aby zmenil správanie, ona bola po narodení dieťaťa precitlivená a podráždená. Stále dokola ho upozorňovala, že pokiaľ sa nezmení, tak ho opustí. Na to jej povedal, že ona môže ísť kedy chce, ale že dcéru si nechá on. Na Veľkonočné sviatky 2015 ho uprosila, že chce ísť na jeden deň domov aj s dcérou, vtedy odišla k mame a už sa k obžalovanému nevrátila. Tam začali medzi nimi konflikty. Prvý krát ju udrel pár dní pred tým odchodom, dal jej slabý pohľavok, nič bolestivé. Pôvodne si myslela, že to po určitom čase ustane, no neprestávalo to a v podstate to trvalo, až kým nebol vzatý do väzby. Začalo to SMS správami a Facebookovou komunikáciou, ďalej prišlo prenasledovanie, kde na ňu v meste hocikedy vyskočil, fotil ju a poslal to ÚPSVaR, že sa nestará o dcéru. Chodil ju sledovať aj domov, vyzváňal jej doma, zisťoval kde je a raz jej písal SMS, aby zhasla svetlo v kuchyni. Videla ho, ako na stenu vyryl hanlivé slová, myslí si, že to spravil aj na zvončeku, kde tiež bol napísaný vulgarizmus.

Po apríli 2015 bol styk s dcérou obžalovanému umožnený až po dohode cez ÚPSVaR, realizoval s u poškodenej doma, jednak sa bála obžalovaného, jednak nechcela hanbu na ulici, jednak aby zobral dcéru preč. Obžalovaný jej neskôr úmyselne robil prieky, keď nestíhala, odpočítaval jej minúty a vyhrážal sa jej, že keď nepríde včas, tak jej dcéru nedá.

Začiatkom leta 2015 si uvedomila, že súdy nebudú konať tak rýchlo ako si predstavovala, tak sa k obžalovanému začala správať tak, že sa k nemu vráti. Podľa poškodenej to boli blažené dva mesiace kludu až dokým sa jej úplne nezahnusili jeho dotyky. Vtedy si museli dcéru odovzdávať každý deň. Od septembra 2015 to zase pokračovalo. Aj v novembri 2015 mu sľúbila, že porozmýšľa, že by s ním a dcérou niekam šla. Aby mala pokoj od obžalovaného, aj rezať by na sebe nechala.

Obžalovaný ju raz napadol aj v práci, vulgárne jej nadával, hľadal dcéru, chytil poškodenú za vlasy, prinútil ju kľaknúť, udrel ju do hlavy a odišiel preč.

Čo sa týka incidentu z júna 2015, poškodená bola u psychologičky O. L., odporučila jej to obvodná lekárka. Keď od nej odchádzala, sadla do auta, ktoré mala zaparkované pred NAW v tom došiel obžalovaný, obiehal okolo auta, myslel si, že poškodená je tam aj s malou, poškodenú opl'ul cez otvorené okno, keď videl, že je sama, vykrikoval po nej, aby mu dala dcéru, dával jej nohy pod kolesá, aby jej bránil v odchode.

Čo sa týka incidentu z 2. novembra 2015 vo S. na ulici Z. pred bytovým domom číslo XXX/X, poškodená uviedla, že už bola zvyknutá, že dcéru jej nevracal načas o 17,00 hod., že pár minút meškával, ale vtedy meškal 30 minút, povedala mu, že už má toho dosť, on po nej hodil kojeneckú fľašku, ona ju po ňom hodila naspäť. Išlo o plastovú fľašku, nie sklenú, lebo tak malé deti nemôžu mať sklenú fľašku. Prišiel k nej a dal jej úder pästou do tváre, dala si ruky pred seba, aby nepokračoval, aby si chránila tvár, tiekla jej krv, išla do vnútra. Či mu strhla okuliare nevie, je to možné. Ktorou rukou ju udrel, to si nevšimla. V byte bola asi 10-15 minút, manžel a matka ju presviedčali, aby išla na ošetrovanie. Následne šla na políciu a na ošetrovanie do nemocnice, v nemocnici ju poznali, hanbila sa tam. Sama bola prekvapená, že k zlomenine došlo, lebo krv jej tiekla len chvíľkovo. Vrátila sa domov a asi po hodine sa vrátila späť do nemocnice a bola hospitalizovaná.

V jednej nahrávke sám uviedol, že „ako som ti mohol zlomiť nos, keď som ti jebol na hubu“. On sa tomu smial, že či ho chce dostať do basy, že on pokutu zaplatí. Je pravdou, že sa o tom zhovárala s O. H., s ktorou bola dosť v kontakte, lebo ona zažila niečo podobné, ona jej poradila, že má ísť do nemocnice, čo povedať, aké vyšetrenia jej spravia. Bolesť hlavy si poškodená nevymýšľala, nevedela, či je to zo stresu, plaču alebo úrazu. Pri tom incidente bol jej manžel V. T. a v aute obžalovaného sedela S. N..

Keď sa raz stretli u lekárky ohľadne dcéry, rozprával jej o tom, že S. N. je oveľa lepšia v orálnom sexe ako ona, vtedy mu povedala, že keď ju nebude rešpektovať ako matku ich spoločného dieťaťa, ako aj príkazy lekára, tak mu chorú dcéru nedá. Aj lekárka mu vtedy vravela, že je na matke, či otcovi choré dieťa na styk dá alebo nie. Dohodli sa, chvíľu to zabralo, ale okolo Vianoc 2015 sa jeho nároky začali znova stupňovať, boli obťažujúce, prišli aj telefonáty. Vtedy mu oznámila, že si neželá, aby ju viac kontaktoval a že ohľadne styku s dcérou budú dodržiavať súdne rozhodnutie. Obžalovaný sa začal správať ako doposiaľ. Prosila aj manžela, aby pri odovzdaní dcéry obžalovaného ignoroval, že sa nebudú znižovať na jeho úroveň, obžalovaného to vytáčalo ešte viac. Bežne mala od neho oplúvané auto, potom parkovala pod kamerami, aby to bolo zdokladované. Keď je vo väzbe, tak jej auto nikto neničí. Tie statusy na Facebooku, to bol jeden kolotoč, tie SMS tiež stále dokola.

Obžalovaný sa podľa poškodenej vyjadril, že jemu súd nebude určovať kedy má mať s dcérou styk, lebo nech si súd platí potom výživné. Povedal jej, že keď chce vojnu, bude ju mať, že on je vojak. A tak sa aj správal. Uviedol jej, že bude jej tieňom a má právo sa báť. Tak aj bolo.

Poškodená uviedla, že k obžalovanému cíti strašný odpor a strach. Že je týraná si uvedomila vtedy, keď sa bála chodiť von, stránila sa verejnosti, trpela nechutenstvom, s pocitmi sa zdôverila kolegyniam v práci. Jeho SMS a statusy na Facebooku jej prekážali, ale nechcela to dať najavo, lebo by to napriek robil ešte viac. Vulgarizmy začala používať až potom, keď už toho mala dosť. Keď sa hnevala, tak sa nerozprávala a nedvíhala telefón. Kroky obžalovaného, ktoré podnikal vo vzťahu k úprave styku považovala za šikanovanie jej osoby. To ako často chodil na ÚPSVaR a na políciu, kde následne ona musela chodiť podávať vysvetlenia, vnímala ako šikanu. SMS správy, v ktorých písal, že si dcéru berie, hoci ju ona ešte len naložila do svojho auta, považovala z jeho strany za terorizovania a obmedzovanie. Zo strachu si objednala u M.. O. G. služby bezpečnostnej agentúry, aby jej pracovníci boli pri odovzdávaní dieťaťa.

Poškodená uviedla, že sa vydala XX.XX.XXXX za V. T., chodili spolu od leta 2015, v spoločnej domácnosti žili od septembra 2015.

Čo sa týka vzťahu obžalovaného k jeho dcére, poškodená uviedla, že bol veľmi dobrý otec, starostlivý, vedome by dcére neublížil, len nevedomky, lebo niektoré veci týkajúce sa starostlivosti o dieťa nevedel.

Svedok V. T. pri výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedol, že je manžel poškodenej, zoznámili sa, keď svedok chodil navštevovať svoju starú mamu do SCS. Chodiť spolu začali v lete 2015, od septembra alebo októbra 2015 spolu žili v spoločnej domácnosti u poškodenej vo S.. V tom čase mu poškodená spomínala obžalovaného len minimálne, keď s poškodenou začal žiť, tak videl ako obžalovaný poškodenej telefonoval a písal SMS-správy, bolo toho veľa. Svedok sa nechcel vypytovať, kým mu poškodená sama nepovie. Prvý kontakt s obžalovaným bol taký, že keď svedok prišiel, nevie presne ktorý deň, na aute pred SCS, prišiel k nemu obžalovaný a spustil spfšku vulgarizmov na jeho adresu a na adresu poškodenej. Potom sa to viackrát opakovalo, čím viac svedok chodil za poškodenou, tým to bolo častejšie.

Neskôr si brával svedok dovolenku, aby mohol byť doma pri odovzdávaní dieťaťa o 13,00 a 17,00 hod. doma. Vyvrcholilo to 2.11.2015 v čase asi o 17:30 hodine v mieste bydliska poškodenej vo S. D. X. Z. pred bytovým domom číslo XXX/X, kde obžalovaný prišiel odovzdať poškodenej dcéru. Vtedy po poškodenej hodil fľašku, ona ju po ňom hodila späť, asi ho zasiahla, tak sa k poškodenej rozbehol a udrél ju, svedok išiel k poškodenej, medzitým obžalovanému spadli okuliare, lebo poškodená mávala rukami, obžalovaný si zdvihol okuliare a udrél ju aj druhý krát, potom sa obžalovaný otočil, vybral z auta dcéru, podal ju svedkovi so slovami „tu máš nechaj si ju ty, tej kurve ju ani nedávaj“. Svedok uviedol, že poškodenej tiekla krv, s poškodenou šli následne na pohotovosť a na políciu, zhodli sa na tom on, poškodená aj jej matka. Na druhý deň bolo vidieť, že mala poranenú opuchnutú hornú peru.

V januári už poškodená na tom bola zo zdravotného hľadiska tak, že bola vychudnutá, pred stretnutím s obžalovaným vracala, bola nervózna, nemala chuť do jedla a to pokračovalo až do momentu, keď bol obžalovaný vzatý do väzby. Podľa svedka to bolo zo strachu a nervozity.

Svedok má vedomosť, že poškodená požiadala M.. O. G. o jeho služby, po tom incidente z novembra sa to už nedalo vydržať. Zmluvu medzi nimi nevidel, na koľkých stretnutiach boli prítomní ľudia od M.. O. G.Č. svedok nevie, pár krát boli v aute a boli aj na balkóne a sledovali to odovzdávanie dieťaťa.

Svedok potvrdil, že na zvončeku a na stene do bytu poškodenej bolo vyryté slovo „kurvy“.

Svedkyňa F. F. pri výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedla, že je matkou poškodenej, že od začiatku bola proti jej vzťahu s obžalovaným, upozorňovala ju na neho, mala o ňom zlé referencie, ale poškodenej ju nepočúvala. Nevedela ich vzťah zabrániť. S obžalovaným sa nikdy poriadne nebavila, mala k nemu odpor, aj k jeho rodine. Jej osobne poslal dve správy na Facebooku, vzápätí ho zablokovala. Svedkyňa v tom čase pracovala v SCS.

Až keď sa poškodenej vrátila domov po narodení dcéry, tak sa od poškodenej dozvedela podrobnosti o ich spolužití, dovtedy jej poškodenej nič nehovorila, lebo sa spolu nebavili kvôli tomu vzťahu. Po návrate poškodenej domov začalo peklo zo strany obžalovaného, výhražné SMS dňom i nocou, dehonestujúce výroky na sociálnych sieťach, prenasledovanie, obmedzovanie, pľuvanie, rozbitie spätného zrkadla na aute, vyhrážky zabitím, aj tým, že otrávi psa. Aj svedkyňa osobne sa obžalovaný vyhrážal zabitím. Starej matke poškodenej, čo je 70 ročná žena, obžalovaný napísal 3 alebo 4 SMS-správy, v ktorých písal, že jej vybaví prácu prostitútky, nadával jej do kuriev a potom ju prosil, aby poškodenej dohovorela. Niektoré správy od obžalovaného svedkyňa čítala, obžalovaný sa v nich vysmieval poškodenej, dehonestoval ju, ponižoval ju, že mala byť radšej potrat. Poškodenej ich zle znášala, raz bola schúlená pod skriňou, už ani neplakala, ale kvílila, nemohla chytiť dych, trvalo to dlho deň aj noc. Svedkyňa vravela poškodenej, nech už prestane, že stratí mlieko. Poškodenej nepotrebovala chudnúť, chudla z toho, že odmietala jesť, lebo bola v neustálom kŕči a strachu. Svedkyňa uviedla, že niekedy stála na balkóne s tabletom alebo telefónom v ruke, keby sa niečo stalo, aby to nahrála. Bývajú na piatom poschodí, ale pred dom je odtiaľ dobrý výhľad, stromy sú tam orezané, výhľadu nebránia. Aj otec poškodenej posielal niekoho, aby dával pozor, keby sa niečo stalo. Vždy záležalo od toho, akú mal obžalovaný pri styku náladu. Boli to nadávky typu „nedostaneš ty tu kurva, zamávaj mamine, už ju nevidíš“ a keď dcéru priniesol vravieval „musíš ísť k tej kurve“. Poškodenej pravidelne oplŕúval, keď nie ju, tak auto, dokonca oplŕul auto aj ich návšteve. Pravidelne k nim posielal policajtov. Poškodenej poškríbal ľavú stranu auta a rozbil spätné zrkadlo na strane šoféra, tiež na chodbe vyryl nad vstupné dvere do ich bytu slovo „kurvy“. Aj na schránke bolo niečo vyryté.

Čo sa týka incidentu z 2. novembra 2015, poškodenej prišla do bytu s rozbitým nosom, mala krvavú tvár a plakala. Svedkyňa ju posielal do nemocnice, vtedy poškodenej povedala, že ona to hovorila policajtom aj na úrade, že ju raz napadne,

Svedkyňa má vedomosť o tom, že poškodenej požiadala M.. O. G. o poskytnutie ochrany, lebo jej to poškodenej hovorila, no bližšie sa k tomu vyjadriť nevedela.

Podľa svedkyne dôvodom konfliktov medzi poškodenej a obžalovaným bolo najprv to, že obžalovaný nepracoval, nemal sociálne zázemie, bývanie a ani prácu a nebol schopný zabezpečiť rodinu a neskôr to, že chcel donútiť poškodenej k striedavej starostlivosti.

Svedkyňa O.. Z. Z., sestra obžalovaného, právo odoprieť vypovedať nevyužila a na hlavnom pojednávaní pri výsluchu uviedla, že poškodenej zo začiatku vnímala pozitívne, neskôr si na nej všimla, že je falošná, že nemá rada rodinu obžalovaného, že si z obžalovaného robí posmešky a vnímala aj iné negatívne veci v ich vzťahu, na ktoré viackrát obžalovaného upozorňovala, on to nechcel počuť. Aj sa kvôli tomu s obžalovaným povadili, hoci inak mali výborný súrodenecký vzťah, na ktorý poškodenej žiarlila, lebo vzťahy v jej rodine neboli dobré. Neskôr svedkyňa oznámili, že čakajú bábätko, obžalovaný bol šťastný, tešil sa z toho, poškodenej nosil na rukách, tak sa svedkyňa snažila s poškodenej ako tak vychádzať. Poškodenej počas tehotenstva trávila veľa času v práci. Mesiac po narodení dcéry nastúpila poškodenej znova do práce, bola workoholička, všetku starostlivosť o dcéru zabezpečoval obžalovaný. Svedkyňa a jej rodičia k nim chodili často na návštevu, poškodenej sa to ale nepáčilo, nebavila sa s nimi, radšej išla venčiť psa, netajila sa tým, že nemá rada rodinu obžalovaného. Obžalovaný sa svedkyňa začal sťažovať na správanie poškodenej, že ho sociálne týra, lebo nikam nechodí, musí byť doma a starať sa 24 hodín o dcéru, že ona zarába peniaze a posmieva sa mu, že čo je za chlapa, keď nevie zabezpečiť rodinu. Donútila ho, aby sa zamestnal, robil rozvoz ráno od 04:00 hod. Poškodenej chcela obžalovaného prevychovať, keď nebolo podľa nej, tak obžalovaného trestala tým, že na týždeň od neho odišla, na čo si obžalovaný po čase zvykol. Alebo mu zakazovala cigarety. V apríly 2015 začala vojna, keď poškodenej s dieťaťom od obžalovaného znenazdajky odišli a poslala mu v SMS správe návrh na vydanie predbežného opatrenia. Obžalovaný bol z toho v šoku, plakal. Od apríla do júna 2015 boli pre obžalovaného najhoršie mesiace, lebo poškodenej nerešpektovala nič, dcéru mu dávala iba keď to jej vyhovovalo. Vydierala ho aj citovo, že o čo sa vlastne snaží, že dcéra nie je jeho, kvôli tomu boli aj na DNA testoch, ktoré otcovstvo obžalovaného potvrdili. Ohovárala obžalovaného aj po Piešťanoch, šírila o ňom, že ju týra. Svedkyňa sa ale naopak obžalovaný v tom čase sťažoval na nespavosť, vracanie, triašky, desivé sny, tak mu povedala, že má znaky týranej osoby, na čo sa obžalovaný pousmial, že

ved' on je chlap. Poškodená mu dávala za ucho, štipala ho, svietila mu, keď nechcela, aby spal. On sa bránil len slovne. Nechcel ísť k psychológovi, bál sa, že príde o dcéru. Do augusta 2015 bojoval o dcéru aj o poškodenú, od septembra 2015 už len o dcéru. Obžalovaný alkohol nepil, fajčil cigarety, pod vplyvom drog ho nikdy nevidela, bol pracovitý. Svedkyňa ďalej uviedla, že nejakú SMS komunikáciu medzi obžalovaným a poškodenou videla, vulgarizmy v nej neboli, riešili v nich dcéru. Poškodená po pôrode nejedla, nechcela byť chudá, brala aj čipky. Podľa nej je poškodená sebedomá, dominantná a obžalovaným manipulovala.

Svedok L.. A. O., druh sestry obžalovaného, na hlavnom pojednávaní pri výsluchu uviedol, že sa pozná s rodinou obžalovaného už viac ako 5 rokov, je s nimi v pravidelnom kontakte. Obžalovaný je podľa neho príkladný a starostlivý otec. Svedok poznal viacero priateľiek obžalovaného, ani jedna sa nesťažovala na agresívne správanie obžalovaného. Vo februári 2016 bol práve pri obžalovanom, keď obžalovanému telefonovala osoba, ktorá sa predstavila ako M.. O. G., obžalovaný dal telefón na hlasitý odposluch a svedok počul ako M.. O. G. hovorí obžalovanému, že zastupuje poškodenú, že si neželá, aby ju obžalovaný kontaktoval telefonicky alebo SMS a to ani ohľadom ich dcéry, lebo ho posadí do basy. Svedok obžalovanému odporučil, aby toto vyhrážanie oznámil na polícii, čo obžalovaný aj urobil. Obžalovaný sa mu zdôveroval, hovoril mu ako sa nevie dostať k dcére, sťažoval sa, že mu niekto podpálil bufet a pripravil ho tým o majetok, bol na tom psychicky zle, triasol sa, nespál, uviedol mu, že to jemu poškodená dala facku. Na adresu poškodenej používal obžalovaný v jeho prítomnosti aj vulgarizmy, také bežné ako „chudera z S., krava a pod.“, nikdy ale nebol svedkom toho, že by obžalovaný pred ním poškodenej vulgárne nadával. Podľa svedka je to celé len kvôli stretávaniu sa obžalovaného s dcérou, lebo poškodená si našla nový vzťah a už sa jej nechcelo dieťa dávať obžalovanému, chystať ho na styk, obťažovalo ju to. Svedčať o tom má aj fakt, že keď bol obžalovaný vo väzbe, tak M.. O. G. oznámil listom rodičom obžalovaného, ktorí sa domáhali styku s vnučkou, že si to poškodená nepraje a žiadal od nich 100.000 € za urážku na cti.

Čo sa týka poškodenej, vedel, že vzťah s obžalovaným nemá perspektívu, lebo u poškodenej videl faloš. Všimla si to aj Z. Z., obžalovaného na to spolu upozorňovali, ten sa za to na nich hneval. S poškodenou sa stretol možno 20 - 30 krát, keď začali tie problémy v marci 2015, viac s ňou v kontakte nebol. K údajnej zlomenine nosa poškodenej uviedol, že poškodenú náhodou videl deň - dva po skutku v nemocnici, prechádzal okolo nej, ona si ho nevšimla. Svedok na nej nevidel žiadne známky útoku, nemala ani náplasť na tvári, naopak poškodená sa výrečne rozprávala s nejakou staršou pani. Vie, že poškodená využívala inú osobu, aby sledovala statusy obžalovaného na Facebooku.

Čo sa týka prenasledovania poškodenej, pravdou je obžalovaný býval hneď pri pracovisku poškodenej, nikoho nesledoval, jednoducho na to pracovisko videl z balkóna. Svedkovi pracovníčky SCS vraveli, že im poškodená telefonovala a zisťovala, či je obžalovaný doma, či tam má auto alebo či tam nie je niekto z jeho rodiny, ale to len preto, aby jej nebolo vyčítané, že je zase v práci a nestará sa o dieťa. Svedok ďalej uviedol, že 25.7.2017 našiel v schránke obálku, kde boli dve CD s nápismi Z. F., zistil, že ide o CT a RTG snímky poškodenej z 2.11.2015. Oznámil to obhajkyňi obžalovaného a chcel ich na súde odovzdať. Na hlavnom pojednávaní ich predložil do spisu.

Svedkyňa S. A., matka obžalovaného, na hlavnom pojednávaní uviedla, že právo odoprieť vypovedať nevyužíva a ku skutku povedala, že ako rodičia obžalovaného si spočiatku s poškodenou rozumeli dobre, pomáhali jej, keď s ňou obžalovaný žil v spoločnej domácnosti. Problémy medzi nimi nastali až po ich rozchode, vznikali kvôli ich dcérke, nakoľko obžalovaný mal predbežné rozhodnutie o úprave styku s dcérou, ktoré poškodená nerešpektovala a rôzne sa vyhovárala. Poškodená prichádzala domov z práce vo večerných hodinách, keď jej obžalovaný povedal, že by sa mala venovať aj dcérke, reagovala agresívne a nadávala mu. Po narodení dcéry sa jej obžalovaný venoval 24 hodín, ona jej venovala minimum času, tiež sa dohodli, že obžalovaný zostane na materskej, keďže ona zarábala viac a mala prácu, o ktorú nechcela prísť. Potom si prácu nosila aj domov, čím rušila dieťa, čo mu vadilo. Obžalovanému nechcela dávať zarobené peniaze, lebo že sú jej, preto neskôr aj obžalovaný začal chodiť do práce a starostlivosť o dcéru si striedali.

Poškodená obžalovaného v prítomnosti svedkyne niekedy štipala, dávala mu buchnutia do ramena, obžalovaný sa tomu smial a povedal, aby prestala. Poškodená mu aj nadávala, že je debil alebo blázon, že je chudák, že neuživí rodinu pracou v bufete, vyčítala mu tú prácu v bufete.

Ďalej svedkyňa uviedla, že nebola svedkom útokov medzi obžalovaným a poškodenou. To poškodená obžalovaného trestala, hovorila aj im ako rodičom, aby ho potrestali napr. nedali mu auto, nekupovali cigarety. Správy, ktoré poškodená písala obžalovanému boli podľa nej provokatívne, čítala ich, obžalovaný jej ich ukazoval. Taktiež nemá vedomosť o tom, že by obžalovaný bol závislý od nejakých

omamných látok. Poškodená obžalovaného provokovala s tým, že obžalovaný si šúlal tabak a ona si myslela, že si tam šúľa marihuanu. Obžalovaný vulgarizmy používal len vtedy, keď ho poškodená vyprovokovala.

Čo sa týka chudnutia poškodenej, ona chcela byť vždy chudá, držala si líniu.

Svedkyňa uviedla, že ich poškodená nemala rada, ani nechcela, aby spoznali jej rodičov, s ktorými sa sama poškodená dlhší čas z rôznych dôvodov nebavila. Tiež uviedla, že poškodená nechcela, aby sa ich dcéra volala A., lebo pri pôrode otca nenahlásila, to otcovstvo boli riešiť až dodatočne na mestskom úrade.

Svedok Š. A., otec obžalovaného, na hlavnom pojednávaní uviedol, že právo odoprieť vypovedať nevyužíva a vypovedal v podstate zhodne ako S. A.. Podľa neho išlo zo stany poškodenej o premyslenú hru s cieľom odstaviť obžalovaného od ich dcéry a dostať ho do basy. Vyvíjala na neho rôzne provokácie, na ktoré keď reagoval prudšie, tak o tom zbierala dôkazy, ktoré použila proti nemu. Svedok sa jej snažil dohovoriť, no bezúspešne. Svedok čítal tie SMS správy medzi nimi, podľa svedka poškodená obžalovaného provokovala.

Svedok uviedol, že keď bol s nimi, počul hádky obžalovaného s poškodenou, poškodená obžalovanému nadávala do chudákov, že nezarábí dosť peňazí, aby ich uživil, vyčítala mu prácu v bufete, ktorý obžalovaný prevádzkoval. Obžalovaný poškodenej zase vytýkal, že sa dostatočne nestará o dcéru, že dcéru bráva do práce do starobinca medzi chorých ľudí a pod. Taktiež obžalovanému vadilo, že nevie, kde je jeho dcéra, keď je poškodená v práci. Svedok si raz takto počas toho ako bolo poškodená v práci bol s obžalovaným zobrať vnučku do nejakého bytu, kde ju poškodená nechala, vtedy to museli riešiť až policajti.

Svedok poškodenú vnímal ako nedospelé dievčatko, vždy bola chudá, svedkovi sa priznala, že berie preháňadlá pre problémy s hemeroidami. Nebol svedkom žiadneho útoku medzi obžalovaným a poškodenou. Po ich rozchode v apríli 2015 poškodená obmedzila komunikáciu s obžalovaným a jeho rodinu. Aj pri odovzdávaní dieťaťa to bolo väčšinou bez rečí, svedok bol viackrát prítomný pri odovzdávaní dieťaťa, nikdy tam nevidel žiadnych pracovníkov SBS, to je nezmysel. To skôr oni mali strach z otca poškodenej, lebo svedok zažil, ako sa obžalovanému otec poškodenej vyhrážal, okrem iného aj podpálením bufetu.

Svedok F. L., na hlavnom pojednávaní pri výsluchu uviedol, že poškodená bola uňho zamestnaná v SCS, najprv ako zdravotná sestra a potom tesne pred pôrodom v roku 2014 robila vrchnú sestru. Uviedol, že nevnímal nič výnimočné v spoložití obžalovaného a poškodenej, súkromný život zamestnancov ho nezaujímal. Ku vzťahu poškodenej s ostatným personálom uviedol, že boli štandardné ako v ženskom kolektíve, kedy sa ženy medzi sebou neustále o niečo vadia. S poškodenou neboli dohodnutí na tom, kedy sa poškodená vráti z materskej dovolenky, to ona ho oslovila, že by si potrebovala privyrobiť z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov. Svedok uviedol, že jej ponúkol pozíciu vrchnej sestry za minimálnu mzdu, ktorú môže robiť aj z domu a byť na telefóne. Ďalej uviedol, že mu liezlo na nervy to, že od 1.3.2015 v zamestnaní viac nebola ako bola. Kto a ako sa staral o ich dcéru to ho nezaujímal. Poškodená mala tendenciu sťažovať sa na obžalovaného, svedok to nechcel počuť, nezaujímal ho to. K osobe obžalovaného svedok uviedol, že ho pozná asi od 2011, keď začal prevádzkovať bufet na Z., lebo ten bufet je 5 metrov od ich zariadenia a pozemok, kde má obžalovaný chatu je v bezprostrednej blízkosti. Obžalovaný bol milý a prívetivý, svedok nemá vedomosť o tom, že by obžalovaný užíval návykové látky. Uviedol, že vídal chodiť obžalovaného do jeho zariadenia za poškodenou. V začiatkoch to vyzeralo, že je to v dobrých úmysloch a neskôr keď spolu mali problémy, tak sa svedkovi poškodená sťažovala, že tam chodí za ňou. Svedok išiel za obžalovaným a povedal mu, že si nepraje, aby riešili súkromné veci v práci. Po tom dohovore tam obžalovaný už nechodil. Svedok nevidel žiadne fyzický útok obžalovaného na poškodenú, ani na poškodenej nevidel žiadne modriny, tiež nebol svedkom žiadnych vyhrážok. Raz bol za ním obžalovaný a žiadal ho, aby prepustil poškodenú z práce, aby sa mohla starať o deti, svedok to odmietol.

V septembri 2015 bol svedok privolaný k požiaru bufetu obžalovaného, pričom svedok uviedol, že sa obžalovaný vtedy správal nevhodne, čo ale presne robil a hovoril si nepamätá, vykrikoval spontánne všetko, čo mu napadlo. Podľa svedka to ale bolo adekvátne k vzniknutej situácii.

K osobe poškodenej svedok uviedol, že keď uňho poškodená pracovala postrehol zmeny v jej správaní. Neskôr po pôrode bola neurotická, aj sa mu chcela zdôveriť o svojich psychických problémoch, svedka to nezaujímal. Uviedol, že v čase výsluchu je poškodená u neho stále zamestnaná, aktuálne je na materskej dovolenke s druhým dieťaťom. S poškodenou ako zamestnancom bol spokojný. Myslí si, že

často krát mohla so svojim výrazom iné myslieť a iné hovoriť a veci nejakým spôsobom kryť. Dokázala sa pretvárať, navonok pôsobila ďaleko pokojnejšie ako sa to v jej vnútri odohrávalo.

Svedkyňa V. L. na hlavnom pojednávaní pri výsluchu uviedla, že vie len to, čo jej rozprávala poškodená, ktorá sa na obžalovaného často sťažovala. Tvrdila jej, že ju obžalovaný psychicky týral, vydieral, že ju pred nemocnicou opľul, že ju prenasledoval autom do Vrbového, vybuchoval, vyzváňal a vykrikoval jej pred domom, že vbehol k nám do budovy a vyšticoval ju, že našťastie to lekárka, ktorá bola vtedy u nás, nevidela. Svedkyňa to vie z počutia.

Zmeny v správaní poškodenej si všimla, keď sa s obžalovaným rozišli. Chodila do práce roztrasená, nechcela jedávať, za čo jej svedkyňa nadávala. Poškodená chudla, strašne sa triasla, aj keď bolo teplo. Bola neustále vystresovaná, sledovala či tam obžalovaný nie je. Poškodenej odľahlo, keď bol obžalovaný zadržaný, bola viditeľne pokojnejšia. Keď jej vzal dcéru, tak si myslela, že sa zrúti. Svedkyňa nevedela uviesť ako sa poškodená starala o svoju dcéru, avšak mala vedomosť o tom, že o dcéru sa starala matka poškodenej v čase, keď poškodená bola v práci. Mama poškodenej tiež u nich pracuje a striedali sa.

Svedkyňa uviedla, že poškodená sa jej začala zverovať a hovoriť o tom, že ju obžalovaný psychicky týra ešte vtedy, keď bola tehotná. Poškodená jej hovorila, že sa hanbila, lebo jej obžalovaný vyhodil veci z chaty, nevie, či sa pohádali, vtedy sa zmienila, že od neho odišla. Použila výraz, že ju psychicky týra, spomínala, že dostala aj facku. Nevie, či o tomto probléme hovorila aj niekomu inému, nebola pri tom. O tom, kto je zodpovedný za problémy medzi poškodenou a obžalovaným sa ne bavili. Svedkyňa si myslí, že obžalovaný sa o dieťa staral ako otec veľmi dobre, videla na sociálnych sieťach fotky.

Matka poškodenej svedkyňi spomínala, že poškodená má problémy, že sa bojí vychádzať von, že keď vychádza, tak sa musí poobhliadnuť, či tam náhodou nie je obžalovaný. Jednoducho jej vravela, že majú z obžalovaného strach, lebo chodil do Vrbového, sledoval ich, nadával im, vykrikoval pred bytovkou a tiež niečo vyrezal do zárubne alebo nad zárubňu, tak preto sa báli.

Svedkyňa bola osobne prítomná len incidentu, keď obžalovanému horel bufet. Bolo to okolo tretej ráno, prišli tam z domu aj s manželom na základe oznámenia o požiari. Obžalovaný tam bol pod vplyvom alkoholu a vyvádza. Inak nebola svedkom žiadneho incidentu medzi obžalovaným a poškodenou.

K osobe poškodenej dodala, že si myslí, že pracovné povinnosti si u nich v SCS plnila dobre. Až keď porodila, bolo to horšie, chodila len na pár hodín. Vtedy sa s ňou dohodli, že bude riešiť len povinné veci ako vrchná sestra. V čase tehotenstva pracovala normálne, vtedy boli s jej prácou veľmi spokojní. Uviedla, že nevie povedať, či s poškodenou mali nejakú dohodu o tom, kedy nastúpi do práce po pôrode, pretože tieto veci mal na starosti jej manžel. Poškodená nastúpila do práce asi dva mesiace po pôrode, dôvod jej nepovedala, svedkyňa si myslí, že kvôli nedostatku peňazí. Pracovnú dobu po materskej mala pohyblivú, bola na pár hodín. Niekedy tam bola štyri, niekedy dve hodiny. Najviac v zamestnaní strávila odhadom tak štyri až päť hodín. Uviedla, že mali s manželom trošku problém s tým, že po pôrode chodila dosť sporadicky do práce. Svedkyňa uviedla, že vzťahy s ostatnými zamestnancami mala dobré, ale potom tam začali nejaké problémy z toho, že tam bola menej, a že sa neriešili problémy medzi zamestnancami.

Svedkyňa N. Š. na hlavnom pojednávaní pri výsluchu uviedla, že s poškodenou sú bývalé kolegyne, pracovali spolu v SCS. Zo začiatku mali výborný vzťah, brala poškodenú ako svoju dcéru, neskôr sa rozhádali, lebo poškodená usilovala o jej post vrchnej sestry, ktorý sa jej nakoniec intrigami, ohováraním a manipuláciou kolektívu a majiteľov podarilo získať, preto svedkyňa dala výpoveď. Podľa nej ide poškodená za svojim cieľom aj cez mŕtvolu, je pomstychtivá. V práci si z nej robila posmešky, mala poznámky rôzneho druhu, vystupovala voči nej arogantne a dominantne. Svedkyňa nikdy nevidela, že by obžalovaný poškodenú napadol, ale nečudovala by sa mu, sama mala problém sa ovládať pri komunikácii s arogantnou poškodenou. Obžalovaný sa jej časom sťažoval na správanie poškodenej, asi dva krát sa spolu bavili. Pokiaľ bola svedkom odovzdávania dieťaťa medzi nimi, nič zvláštne si nevšimla.

Svedkyňa O.. V. N. na hlavnom pojednávaní pri výsluchu uviedla, že pracovala na ÚPSVaR Piešťany ako kolízna opatrovníčka, mala na starosti mal. D. A., viedla spis a stretávala sa s rodičmi maloletej. Minimálne dve návštevy boli u matky, jedna u otca, možno 5 - 6 krát sa stretli na úrade, kde sa riešila úprava styku otca s dcérou, keďže poškodená opustila spoločnú domácnosť. Svedkyňa si spomína na prvé stretnutie s rodičmi na úrade, prvá prišla poškodená, opísala svoj pohľad na vec, bolo treba vypočuť aj obžalovaného, vtedy verbalizovala, že sa ho bojí, nechce s ním prísť do kontaktu, nakoniec ale bola prítomná pri dohadovaní styku s dcérou, no voči obžalovanému sa správala drzo, uštipačne, povýšenecky, degradovala ho, čo nekorešpondovalo s tým, čo tvrdila, že sa ho bojí. Na

ďalších stretnutiach už poškodená strach z obžalovaného neverbalizovala. Uzavretú dohodu rodičia nedodržiavali, preto boli odporučení psychologičke úradu O.. M., tá im odporučila písať si o odovzdávaní dieťaťa zošit. Dohody boli viaceré, nedodržiavala ich skôr poškodená, vážne dôvody k tomu neuviedla. Obžalovaný to chodil hlásiť na úrad a pýtal sa, čo má v takých prípadoch robiť. Sťažoval sa, že poškodená je veľa v práci a že dá dcéru postrážiť radšej svojej matke ako jemu. Svedkyňa v tých prípadoch kontaktovala poškodenú, zisťovala dôvody znemožňujúce styk, čo uvádzala poškodená, to si svedkyňa už nepamätá. Počas šetrení v domácnosti obžalovaného a poškodenej nedostatky zisteného neboli. Svedkyňa si všimla pri kontrolách nevhodné správanie skôr zo strany poškodenej, ktorá vystupovala dominantne. Poškodená jej spomínala, že ju obžalovaný ťahal za vlasy, no svedkyňa žiadne stopy násillia na poškodenej nevidela. Počas kontaktu s poškodenou si na nej žiadne zmeny výzoru nevšimla. Poškodená obvinila obžalovaného, že berie drogy, no test, ktorý obžalovaný priniesol, bol negatívny. Vulgarizmy obžalovaného smerom na poškodenú nepostrehla. SMS komunikáciu medzi nimi videla, bola v spise, na jej presný obsah si nepamätá, týkalo sa to stretávania s dcérou. Poškodená sa na svedkyňu sťažovala u riaditeľky úradu, namietala jej nestrannosť, vraj nadržáva obžalovanému, s ktorým má spoločnú známú. Svedkyňa sa cítila nestranná, napriek tomu pre upokojenie situácie súhlasila s tým, aby je prípad vzali, dostala ho kolegyňa Š..

Svedkyňa O.. R. Š. na hlavnom pojednávaní pri výsluchu uviedla, že pracuje na ÚPSVaR A., že do styku s obžalovaným a poškodenou prišla úradne, lebo jej bol pridelený v lete 2015 po zmene kolízneho opatrovníka spis maloletej D. A., predtým to riešila kolegyňa N.. K zmene došlo na žiadosť poškodenej, hoci pochybenia zo strany úradu zistené neboli. Svedkyňa uviedla, že poškodená sa jej sťažovala, že ju obžalovaný v práci napadol, no svedkyňa nebola svedkom žiadneho fyzického útoku medzi nimi. Obžalovaný sa zase sťažoval, že si poškodená vymýšľala choroby dieťaťa, aby mu ho nemusela dávať. Ich vzájomnú SMS komunikáciu videla, dokladali ju do spisu, ktorý vedie úrad, boli v nej hádky, aj vulgarizmy, už nevie z koho strany. Pár krát bola svedkyňa prítomná pri preberaní dieťaťa, vtedy prebehlo to bez problémov.

Svedkyňa Z. G. na hlavnom pojednávaní pri výsluchu uviedla, že s poškodenou boli kolegyne v SCS, boli kamarátky až pokiaľ poškodená nezmanipulovala celý pracovný kolektív, keď brojila proti vrchnej sestre v čase jej neprítomnosti, lebo chcela získať jej miesto, čo sa jej aj podarilo. V tom čase stál obžalovaný na strane poškodenej. Vtedy viacero ľudí vrátane svedkyne zo SCS na protest odišlo. Svedkyňa odvtedy poškodenú nevidela až do momentu, kedy jej bola v lete 2015 domov dohovoriť potom ako zistila, že ju a jej partnera poškodená ohovára cez Facebook. Neskôr sa asi tri krát stretla s obžalovaným. Zo statusov na Facebooku sa dozvedela, že poškodená mu nechce dávať dcéru. Pokiaľ ona vnímala vzťah obžalovaného a poškodenej, nič zvláštne si v ňom nevšimla, boli k sebe milí, boli zamilovaní. Na poškodenej svedkyňa nevidela žiadne známky násillia, nevšimla si na nej žiadne fyzické zmeny a nikdy ju nepočula hádať sa s obžalovaným.

Svedkyňa O.. I. Š. na hlavnom pojednávaní pri výsluchu uviedla, že od 1.5.2013 do 12.6.2015 pracovala v SCS, s poškodenou boli kolegyne, už od začiatku nevychádzali dobre, poškodená sa jej posmievala za výzor, za kilá navyše, neskôr sa to upokojilo, no nakoniec sa ich vzťahy zhoršili natoľko, že kvôli poškodenej odišla svedkyňa z práce, potom už s poškodenou v kontakte nebola. Stretla len mamu poškodenej v H. pred Vianocami, svedkyňa tam urobila scénu. S obžalovaným sa stretla asi trikrát, aktuálne má s ním priateľský vzťah. Matka poškodenej taktiež pracovala v SCS.

K charakteristike poškodenej svedkyňa uviedla, že si myslí, že má dve tváre. Na jednej strane pôsobí milo a nežne, na strane druhej je veľmi zákerný človek. Podľa názoru svedkyne si je poškodená vedomá ako vyzerá, má vysoké sebavedomie, je pracovitá a túži dosiahnuť nejakú kariéru. Poškodená však pri konflikte nerešpektuje názor protistrany a ukončuje rozhovor teatrálnym spôsobom ako je búchanie dvermi, vykrikovanie, vyhrážanie sa a neumožní protistrane žiadnu argumentáciu. Čo sa týka vzťahu poškodenej s jej rodičmi svedkyňa uviedla, že s otcom sa stretávala tajne a jej matka bola veľmi dominantná.

K obžalovanému uviedla, že bol milý a starostlivý otec, okrem toho, že dcéru nekojil, robil všetko, dcéra ho ľúbila. V čase keď s dcérou nemohol byť, tak trpel a bál sa o ňu, plakal, bol nešťastný, nevedel, čo má robiť. Bol aj na ÚPSVaR a polícii, žiadal o pomoc.

Čo sa týka vzťahu obžalovaného a poškodenej tento bol zo začiatku fajn, neskôr po narodení ich spoločnej dcéry sa pridružovali problémy, nakoľko poškodená začala v práci tráviť stále viac času, do práce chodievala vo večerných hodinách. Nakoniec bola v práci od 7:00 do 21:00 hod., obžalovanému sa to nepáčilo, chcel, aby bola s ich dcérou a s ním. Poškodená neskôr začala riešiť veci ohľadom

zverenia maloletej do svojej opatery. Svedkyňa bola pri tom, ako poškodená poslala prostredníctvom SMS správy obžalovanému provokačne návrh ohľadom styku s dcérou, hoci vedela, že obžalovaný v tom čase popíjal, lebo oslavoval. O chvíľku prišiel obžalovaný na ich pracovisko, ale prebehol medzi nimi pokojný rozhovor. Poškodená svedkyňi povedala, že v tom návrhu zneužila voči obžalovanému všetko, čo jej kedy povedal. Povedala, že musí začať poslúchať a keď bude poslúchať všetko bude dobré. Potom medzi nimi prebehlo ešte niekoľko SMS správ, ale tie asi neboli podľa predstáv poškodenej, lebo na konci hodila telefónom o skriňu a začala plakať.

Svedkyňa uviedla, že spočiatku verila len poškodenej, avšak neskôr sa stretla aj s obžalovaným, ktorý ju kontaktoval, pretože sa potreboval vyzprávať z toho, čo ho trápi. Pri stretnutiach s obžalovaným si väčšinou poplakali, svedkyňa mala pocit, že je toho veľa.

Svedkyňa potvrdila, že obžalovaný jej ukázal SMS správy a fotky a tiež MMS správu, kde bola poškodená zoblečená do pol pása. V tom čase ich vzťahy mala rande s nejakým spolužiakom, minula na to veľa peňazí, chválila sa svedkyňi, že bola u kozmetičky, kaderničky, dala si spraviť nechty, 4 dni nejedla a dala si laxatívne lieky, aby nemala brucho. Neskôr sa svedkyňa dozvedela, že ten dotýčny pán mal byť otcom malej D., kvôli ktorému prebehlo aj to určovanie otcovstva, lebo vysvitlo, že sa spolu vyspali. Obžalovaný následne pustil svedkyňi nahrávku z cesty na určovanie otcovstva, na nahrávke nebola poškodená tak, ako ju poznali a svedkyňa obdivovala obžalovaného, že to ustál.

Svedkyňa ku skutku ďalej uviedla to, že osobne nikdy nezažila, aby poškodenú obžalovaný fyzicky napadol alebo jej ubližoval, nebola svedkom ani psychického násillia. Obžalovaný svedkyňi povedal, že sa nikdy neznižuje k tomu, aby ju udrel, hoci ona čaká len na to. Vždy sa len pýtal, kde má dcéru, keď ona je v práci. Podľa svedkyne mu poškodená dcéru dávala veľmi účelovo, len vtedy, keď to potrebovala. Poškodená jej povedala, že nemôže byť s obžalovaným, lebo nikdy nič nebude vlastniť, rodičia mu neprepísali dom, je nezodpovedný, narkoman a pod. a jej matka chcela, aby sa rozišli.

Svedkyňa potvrdila, že keď sa vzťahy s obžalovaným zhoršili, poškodená bývala nervózna, fajčila jednu od druhej, nemala kde bývať, pretože matka ju vyhodila z domu. Poškodená sa nechávala do práce voziť odzadu, aby ju obžalovaný nevidel, pretože by sa jej pýtal, kde má dcéru.

Svedkyňa O. A. na hlavnom pojednávaní pri výsluchu uviedla, že obžalovaného pozná od roku 2013, spoznala ho v jeho bufete, ktorý prevádzkoval na Z., bol spoľahlivý, kamarátsky, ochotný. Poškodenú spoznala cez obžalovaného, ktorý s ňou začal v roku 2013 chodiť, bližšie sa s poškodenou nebavili. Keď obžalovaný začal chodiť s poškodenou, tak sa so svedkyňou nestýkal. V apríli 2015 sa svedkyňi narodila dcéra, tak sa s obžalovaným, o ktorom vedela z Facebooku, že má tiež dcéru, spojili a dohodli sa, že budú spolu v A. kočkovať ich deti. Popri tom sa jej obžalovaný zdôveroval, všimla si, že býval smutný, plačlivý, keď mu poškodená nechcela dať dcéru, bol na dcéru silno citovo naviazaný a bol aj veľmi starostlivý otec. Obžalovaný jej spomínal, že poškodená býva dlho v práci, že sa domov neponáhľa, že sa sám musí starať o dcéru, neskôr jej spomínal, že si poškodená vymýšľa choroby dieťaťa, len aby mu ho nemusela dať, že sa kvôli tomu hádajú, že musí utekať na 13,00 hod. do S., lebo keď bude meškať, tak mu dcéru nedá. Svedkyňa má vedomosť o tom, že styk s dieťaťom mali upravený súdnym rozhodnutím, ako presne, to nevie. Obžalovaný jej ukazoval aj nejaký zošit, do ktorého si podpisovali preberanie dieťaťa. Na styk s dieťaťom chodil obžalovaný so svedkami, že preto, aby si poškodená naňho nič nevymýšľala. Obžalovaný jej nevravel, prečo sa s poškodenou rozišli, ani to, že chcel v lete 2015 požiadať poškodenú o ruku, naopak spomínal jej, že s poškodenou už nechce mať nič spoločné. Svedkyňa obžalovaného opitého ani zdrogovaného nevidela, vie iba, že fajčil cigarety. Pracoval ako šofér a prevádzkoval bufet. Vulgarizmy od obžalovaného nepočula, SMS komunikáciu medzi ním a poškodenou pár krát videla, išlo v nich o dcéru, že mu ju poškodená pre norovírus nechcela dať, vie to podľa toho, že sa s obžalovaným o norovíruse bavili. Čo sa týka incidentu z 26.5.2016, viezla obžalovaného fyzioterapeutovi do P., cestou späť sa zastavili v H. S. H., na parkovisku videli auto poškodenej, neskôr aj poškodenú s dcérou. Bolo to vo štvrtok v čase, kedy mal mať dcéru obžalovaný, nechcela mu ju dať, že je chorá, napriek tomu s ňou chodila po obchodoch. Keď sa stretli, obžalovaný povedal poškodenej, že sa môže hanbiť, presné slová si svedkyňa nepamätá. Cestou do A. spozorovali pred sebou auto poškodenej, tak ho normálne obehli, nijakým spôsobom ich neohrozovali, ani nič z auta nevyhadzovali. Svedkyňa by to nedovolila, mala v aute svoje deti a ani obžalovaný by neohrozil svoje dieťa v druhom aute. O tejto veci sa pred výsluchom bavila s rodičmi obžalovaného, aj jeho sestrou, pozná ich.

Svedkyňa O. H. na hlavnom pojednávaní pri výsluchu uviedla, že poškodenú pozná asi desať rokov, zaúčala ju na internom oddelení v nemocnici ako zdravotnú sestru. Bývali kamarátky, preto ju poškodená v júni 2015 zavolať do SCS, kde poškodená robila v tom čase vrchnú sestru. Predtým než tam svedkyňa nastúpila sa dlhší čas s poškodenou nestretávala. Kým sa ich vzájomné vzťahy v januári 2016

nepokazili, tak sa poškodená svedkyňa so všetkým zdôverovala. To zhoršenie vzťahov na pracovisku spôsobila matka poškodenej, ktorá všetkému velila, aj poškodenej, to ona nechcela, aby sa kontaktovali. Svedkyňa potom dala výpoveď v marci 2016. Kvôli matke poškodenej odišli aj viacerí zamestnanci.

Pokiaľ bola svedkyňa s poškodenou v kontakte od júna 2015, vnímala konflikt medzi ňou a obžalovaným, týkal sa dookola dieťaťa, ktoré poškodená nechcela obžalovanému dávať z dôvodu, že sa hnevala, že jej ten vzťah nevyšiel. Asi na jeseň 2015 si poškodená našla nového partnera V. T., kým s ním začala chodiť, tak si ho dôkladne preklepla, potom išla do toho vzťahu zhurta, nechcela zostať sama, vzťahy s obžalovaným vtedy úplne usekla.

Čo sa týka útoku z 2.11.2015, poškodená svedkyňa povedala, že na ňu obžalovaný zaútočil pred bytovkou vo S., lebo ho k tomu ona vyprovokovala okuliarmi alebo detskou fľašou, svedkyňa už nevie presne, že obžalovaný jej potom vrazil, ona padla a udrela sa. Poškodená svedkyňa po útoku volala, čo má robiť, tak jej poradila ísť do nemocnice, ešte jej aj hovorila, čo povedať, aby si ju tam nechali. V tom rozhovore s poškodenou aj špekulovali, čo povedať, aby to obžalovanému priťažilo a jej pomohlo v spore o dieťa. V nemocnici jej robili vyšetrenia a zistili, že na čele nad nosom mala zlomeninu, ktorú utrpela v dôsledku pádu, nie úderu od obžalovaného. Poškodená potom za 3 - 4 dni prišla do práce, nemala žiaden opuch, ani hematóm. Okrem tohto incidentu nemá svedkyňa vedomosť, že by obžalovaný na poškodenú zaútočil.

Svedkyňa uviedla, že pracuje u O.. G. v ORL ambulancii, že to O.. G. poškodenú ošetroval, preto videla RTG snímok poškodenej, bola na ňom zlomenina spôsobená následkom pádu, nie úderu. CT snímok poškodenej nevidela, s lekárom sa o snímku bavila, lebo ju to zaujímalo. Informácie potom posunula obžalovanému.

Čo sa týka obžalovaného, toho svedkyňa spoznala v januári 2016, bol starostlivý, gentleman, vždy pomohol, nikdy nepovedal nie, vulgárny nebol. Kontaktovala ho ona prvá cez Facebook, aby si vypočula aj jeho stanovisko na neustále ponosy poškodenej, že on je ten zlý, že ju ničí neustálím podávaním návrhov a ona stále niekam musí chodiť. Svedkyňa chcela vedieť, kde je pravda, lebo keby ju bil, chodila by s modrinami. Svedkyňa sa zdalo, že poškodená bola nad všetko povznesená, vravela svedkyňi, že si to zariadi, aby dcéru nedostával. Poškodená sa pevne chytila tej utŕženej facky, začala riešiť zmenu právnik a novému právnikovi už posielala všetky SMS správy od obžalovaného s cieľom dostať ho do basy.

Obaja svojho času svedkyňa ukazovali SMS správy od toho druhého, boli to bežné správy rozídených partnerov, nepamätá si presne ich obsah, no vulgarizmy používali obaja. Poškodená jej ich ukazovala osobne, obžalovaný jej ich posielal cez Facebook. Svedkyňa poprela, že by mala s obžalovaným pomer, on mal vzťah s S. N. a potom s O. A.. Svedkyňa s ním komunikovala skôr cez sociálne siete a telefón, osobne sa stretli len pár krát. Jeho statusy na Facebooku čítala.

Čo sa týka zhoreného bufetu obžalovaného, samotná poškodená svedkyňa uviedla, že bufet zrovná so zemou, že spadne alebo niečo podobné, že jej s tým jej otec F.Š. pomôže, lebo má nejakého dlžníka, čo to preňho urobí. Meno páchatela jej nevrela. Po požiari poškodená svedkyňa vravela, že sa to nepodarilo na prvý krát, že aj tá druhá budova pôjde dole, ale neskôr, čo sa už nestalo, lebo páchatela, ktorý bol v pátraní, medzitým zavreli za inú trestnú činnosť. Cieľom podpálenia bolo, aby sa tam obžalovaný nebral svoju dcéru.

Čo sa týka starostlivosti o dcéru, poškodenej pomáhala jej mama, neskôr svedkyňa a potom V. T.. Podľa svedkyne nebola poškodená v starostlivosti o dcéru tak dobrá, ako bol obžalovaný. Tiež obžalovaného zavádzala vymyslenými chorobami dieťaťa, s čím jej pomáhala jej lekárka O.. N.. Poškodená v snahe zabrániť obžalovanému v styku s dcérou ho napr. udala na sociálke, že má na chate plesne, čo nebola pravda.

Svedkyňa si na poškodenej nevšimla, že by bola nervózna, plakala, či mala stresy v práci, od kedy si našla priateľa, sledovala mobil, fotila sa do mobilu.

Svedok L.. V.. O. R. na hlavnom pojednávaní pri výsluchu uviedol, že obžalovaného pozná od roku 2012, lebo sa presťahoval do lokality Z., kde obžalovaný prevádzkoval bufet od jari do jesene. Chodil k nemu do bufetu každý víkend, dosť sa spolu bavili. Vnímali obžalovaného ako bohéma, ktorý striedal ženy a život bral ako gombičku. K ženám boli milý, asi preto za ním chodili. Naproti tomu poškodená bola cieľavedomá, ambiciózná, zodpovedná. Niekedy v roku 2013 svedok zistil, že obžalovaný chodí s poškodenou. Obžalovaný, aj poškodená chceli byť vo vzťahu dominantní, boli krátko spolu, kým sa im narodilo dieťa. Po narodení dieťaťa k nim svedok chodil pravidelne každú sobotu na návštevy, trávil tam tak 3 - 4 hodiny. Na poškodenej si v tom čase nič zvláštne nevšimol, nemala žiadne stopy násillia. Obžalovaný s poškodenou vtedy riešili veci, ktoré sa bežne riešia po narodení dieťaťa ako materská, peniaze, výchova, úplne normálne veci, problém bol v tom, že sa nevedeli dohodnúť a po svedkovi

chceli, aby jeden druhému dohovárал. Napr. obžalovanému vadilo, že poškodená nechce koiť ich dcéru, tak aj svedok poškodenej dohovárал, no bezúspešne. Svedok si všimol, že poškodenej začala povaha obžalovaného prekážať. Pri jeho poslednej spoločnej návšteve už oni riešili úpravu styku. Mesiac na to sa rozišli a svedok poškodenú odvtedy nevidel. Od obžalovaného vie, že potom riešil dcéru cez sociálku, plakával, keď mu ju poškodená nechcela dávať, často sa podľa neho vyhovárала na choroby dieťaťa. Obžalovaný mu vravel, že samotnú poškodenú nerieši, že už má iné priateľky. Niekedy v júni 2015 sa ich vzťah upravil, vyzeralo to, že sa k sebe vrátia, obžalovaný mu spomínal, že ju chce požiadať na dovolenke v Y. o ruku. Keď mu zhorel bufet na jeseň 2015, bolo všetko inak. Odvtedy svedok vnímal, že sa situácia zhoršuje, mal to jednostranne od obžalovaného. Obžalovaný vulgarizmy používal, ale svedok ho nadávať poškodenej osobne nepočul. Ich SMS komunikáciu svedok nevidel, nečítal ani statusy na Facebooku, hádky medzi nimi nepočul. Obžalovaného nevidel fajčiť marihuanu, fajčil šúl'aný tabak. Čo sa týka zhoreného bufetu, v ten deň, bola to sobota, svedok doma betónoval, prácu nedokončil, lebo počúval obžalovaného, ktorý sa mu sťažoval, že mu poškodená zase raz nedala dcéru. Obžalovaný bol v takom zúfalom stave, že svedok rozmýšľal, že požiada svojho brata psychiatra, aby sa na obžalovaného pozrel, čo jeho brat odmietol, že cez víkend nepracuje. Svedkovi bolo obžalovaného ľúto, pili spolu do polnoci v bufete, svedok potom šiel domov a obžalovaný šiel do mesta, lebo chcel ešte piť. O tretej ráno svedok zistil, že obžalovanému horí bufet, tak vybehol von. Obžalovaného niekto priviezol na miesto, bol v takom stave, že mu policajti museli nasadiť putá, vykrikoval, že to podpálil otec poškodenej, na adresu poškodenej nič nehovoril.

Z výpovede svedkyne V. R. z prípravného konania, ktorú výpoveď súd so súhlasom strán postupom podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní prečítal vyplynulo, že obžalovaného a poškodenú pozná z videnia, bývala v ich susedstve, no bližšie sa s nimi nebavila, to skôr jej manžel. Uviedla, že nikdy nebola svedkom fyzického napadnutia poškodenej zo strany obžalovaného, na poškodenej nikdy nevidela žiadne modriny či zranenia, nepočula z ich obydľia žiaden krik, nadávky, ani vyhrážky, poškodená ju nikdy o žiadnu pomoc nežiadala. Obžalovaný sa pred svedkyňou asi dva krát vyhrážal na adresu poškodenej, ale nešpecifikoval bližšie, čo jej spraví, súviselo to s tým, že mu poškodená nechcela dať dcéru. Raz ho počula povedať, že ženy musia poslúchať vo vzťahu a vtedy to kľape. K obžalovanému uviedla, že je pracovitý, zručný, dobrosrdečný, deti ho majú radi, nikdy ho nevidela užívať omamné alebo psychotropné látky, ani agresívneho. Videla ho hnevať sa, no väčšinou bol smutný, nešťastný, keď mu poškodená nedala dcéru a chodil sa pošťažovať jej mužovi. Ostatné informácie o vzťahu obžalovaného a poškodenej má svedkyňa sprostredkované buď jej manželom alebo sa niečo dočítala na Facebooku.

Svedkyňa S. N. na hlavnom pojednávaní pri výsluchu uviedla, že obžalovaného spoznala v roku 2015, vnímala ho ako starostlivého a milujúceho otca, bol k nej vždy milý, nikdy nebol násilný, nevšimla si, že by pil alkohol alebo bral drogy. Boli spolu asi deväť mesiacov, začali spolu chodiť niekedy v septembri 2015. Poškodenú nepozná, nebavila sa s ňou.

Čo sa týka incidentu z 2. novembra 2015 vo S. na ulici Z. pred bytovým domom číslo XXX/X, uviedla, že bola vtedy na mieste s obžalovaným, čakala ho v aute asi 5 metrov od incidentu, mala stiahnuté okno, no nepočula, o čom sa bavili. Obžalovaný podal dcéru matke, dal jej veci v taške a len tak jej hodil malú poloprázdnu kojeneckú plastovú fľašku, poškodenú to nahnevalo, fľašku chytila a vrazila ju do obžalovaného, začal tam taký boj, stiahla mu z jedu okuliare a hodila ich o zem, strkala do neho. Jeho to nahnevalo, tak ju jemne odstrčil do hrudníka, na zem nespadla. Na tvár ju neudrel. Priateľ poškodenej tam stál, niečo vravel, poškodená si vzala dcéru a odišli do vnútra. V aute sa obžalovaný sťažoval, že mu zničila drahé okuliare.

Okrem tejto udalosti bola pri odovzdaní ich dcéry ešte asi 7 krát, vždy to prebehlo bez závad, nebola tam žiadna komunikácia, ani vyhrážky. Obžalovaný sa jej sťažoval, že mu poškodená nedáva dcéru tak často, akoby chcel, svedkyňa čítala aj nejaké SMS správy, ktoré jej ukázal obžalovaný, neboli výhražné, ani vulgárne.

Rodinu obžalovaného pozná, o tejto veci sa pred výsluchom bavila s otcom obžalovaného.

Svedkyňa A. W. L. na hlavnom pojednávaní pri výsluchu uviedla, že ju poškodená zbavila mlčanlivosti ešte v prípravnom konaní, preto bude vypovedať. Uviedla, že k nej poškodená prišla 8.6.2015 na podnet detskej lekárky O. P. N., hovorila jej, že sa cíti veľmi zle, neje, nespí, že odišla od partnera, s ktorým má 4 mesačnú dcéru, že odkedy od neho odišla, tento ju prenasleduje, posíla jej výhražné SMS, obviňuje ju, že nie je dobrá matka, že jej vezme dieťa. Poškodená bola veľmi uplakaná, smutná a nešťastná, bola jej poskytnutá psychologická intervencia formou 50 minútového rozhovoru, boli jej dané rady, čo môže robiť,

okrem iného nech veci rieši cez ÚPSVaR. Keďže ide o platené poradenstvo a poškodená uviedla, že na to nemá peniaze, tak veľa sedení nemali, už len jedno 16.3.2016. Vtedy prišla poškodená s tým, že ten stav pretrváva, že ju expartner obviňuje, osočuje ju, že sa nedostatočne stará o dcéru, robí jej problémy v práci, ohovára ju na sociálnych sieťach, fyzicky ju napadol, vyhráža sa jej fyzickou likvidáciou a má z neho strach. Poškodená bola zjavne pochudnutá oproti predchádzajúcemu stavu, plačlivá, vravela, že nespí a nechutí jej jesť. Javila známky úzkosti a depresie, bola nesústredená, nespontánna nešťastná, roztrasená, hovorila, že sa bojí o dieťa. Bola v horšom stave ako naposledy. Bola jej poskytnutá terapia a bola odporučená psychiatrické O.. P., keďže svedkyňa nepredpisuje žiadne lieky. Diagnostika jej robená ani v jednom prípade nebola, pri deklarovanej nespavosti poškodenej s ňou svedkyňa riešila autogénny tréning. To druhé stretnutie trvalo asi 40 - 50 minút. Svedkyňa uviedla, že k poškodenej nemá žiaden vzťah, videla ju dva krát, naposledy 16.3.2016. Pravdivosť jej tvrdení si neoverovala, ale O.. P.B. N. jej vravela, že dôvod, pre ktorý ju k nej odporučila boli ponosy na expartnera. Obžalovaného nepozná. Svedkyňa k svojej odbornosti uviedla, že v minulosti bola znalkyňou v oblasti psychológie.

Svedkyňa O.. P. N. na hlavnom pojednávaní pri výsluchu uviedla, že do októbra 2017 bola ošetrojúcou lekárkou poškodenej a stále je ošetrojúcou lekárkou jej dcéry D. A.. Poškodenú pozná asi 7 rokov, obžalovaného poznala z videnia z minulosti.

K zdravotnému stavu poškodenej, ku ktorému sa vyjadrovala so súhlasom poškodenej, uviedla, že nemala žiadne problémy, vždy prišla do ambulancie vysmiata, keď bola chorá pošťožovala sa, povedala svoje problémy, po vyšetrení dostala adekvátnu terapiu, vždy to bolo príjemné stretnutie. Poškodená graviditu znášala dobre, bola z toho šťastná, že sa jej narodí dievčatko. Prvé stretnutie s ňou a obžalovaným bolo príjemné, obžalovaný na svedkyňu pôsobil slušne. Svedkyňa si myslela, že spolupráca s rodičmi bude idylická. Dieťa sa im narodilo v januári 2015, krásne dievčatko, jej celkový stav bol dobrý, prvé ošetrenie dieťaťa bolo v marci 2015, kedy mala zapchaté dýchacie cesty, nebolo to nič vážne. Rodičia chodili pravidelne podľa kalendára na preventívnu prehliadku, dieťa prosperovalo. Zo začiatku chodili obaja, potom už len poškodená. Obžalovaný bol na spoločných sedeniach asi 3 krát. To dieťa nebolo nejako extrémne choré v prvom roku života, v júni malo znova chytené dýchacie cesty, potom malo dermatitídu, ale všetky prehliadky a očkovania boli v termíne, nič sa nemuselo presúvať. Ďalšie ochorenie sa týkalo močových ciest a bolo liečené antibiotikami. Na jeseň dieťa znova ochorelo, liečilo sa doma. Keď dieťa nastúpilo do jasíel, tam bolo ochorenie asi dva krát, jedno z toho bolo ochorenia hnačkovité, bola to baktéria v stolici, kde je nutné, aby dieťa išlo do kolektívnu až keď má dobré výsledky. Priebeh ochorení bol vždy normálny, dieťa nemuselo byť hospitalizované v nemocnici. Presné dátumy, kedy bolo dieťa choré, nevie uviesť.

Svedkyňa ďalej uviedla, že niekedy v marci alebo apríli 2015 zaznamenala zmenu psychiky u poškodenej, nebola na tom psychicky dobre, stala sa z nej roztrasená, niečoho sa stále bojaca osoba, večne sa obzerala, či je niekto za ňou a či ju sleduje, pôsobila iným dojmom ako predtým. Keď sa jej pýtala čo sa deje, poškodená jej povedala, že nefunguje vzťah medzi ňou a obžalovaným, že sa bojí o dieťa, keď sa oň stará obžalovaný, že sa bojí aj obžalovaného, preto odišla k matke, do detailov to ale nerozoberali. Potom sa začali ťahanice o to dieťa, čo svedkyňu osobne mrzelo, lebo poznala oboch rodičov. Svedkyňa sa zdá, že styk s dcérou pre obžalovaného bol umožnený každý deň, čo podľa nej nebolo vhodné pre také malé dieťa, lebo sa dieťaťu pokazí denný režim. Svedkyňa je proti striedavej starostlivosti u tak malých detí. Tiež je toho názoru, že by sa o choré dieťa mala starať jeho matka. Informácie o priebehu styku mala len od poškodenej. Svedkyňa poškodenú odporučila k psychologičke A.. W. L..

K osobe obžalovaného ďalej uviedla, že sa na ňu neskôr obrátil ohľadom umožnenia styku s maloletou, písal jej dlhé listy o tom, že mu to svedkyňa kazí a neodporúča, aby sa s dieťaťom stretával. Svedkyňa na to nereagovala, v prvom rade ju zaujímal dieťa a do vzťahu medzi poškodenu a obžalovaným nechcela vstupovať.

Poškodená jej povedala, že ju obžalovaný inzultoval, že ju udrhel do nosa. To, že je obžalovaný vo väzbe, sa dozvedela od poškodenej, za akých okolností sa dostal do väzby, to jej poškodená nevravela. Iba to že bude mať chvíľu pokoj. Svedkyňa si všimla, že od kedy bol obžalovaný vo väzbe, tak sa poškodená upokojila, začala prosperovať, vydala sa a má fungujúcu rodinu.

Z výpovede svedka O. Z. z prípravného konania, ktorú výpoveď súd so súhlasom strán postupom podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní prečítal, vyplynulo, že svedok je policajt, že poškodenú nepozná, že s obžalovaným mal jednu skúsenosť, keď ako policajt bol na jeseň 2015 privolaný k požiaru bufetu na Z., kde si robil svoju prácu. Keď na miesto dorazil majiteľ bufetu - obžalovaný, ktorého niekto doviezol z A., kde bol piť, bol veľmi nepríjemný, agresívny, nerešpektoval

výzvy hasičov, ani policajtov, vykrikoval, že mu bufet podpálila jeho bývalá priateľka. Následne šiel do neďalekého zariadenia SCS, kde bol prítomný majiteľ zariadenia pán L., ktorému obžalovaný nadával, že zamestnáva niekoho, svedok už nevie koho, ktorú osobu obžalovaný označil vulgarizmami. Obžalovaný bol voči L. celý čas vulgárny a agresívny, nechýbalo veľa, aby útočil aj fyzicky, tak ho predvedli na oddelenie. Po predvedení na oddelenie sa naďalej obžalovaný správal vulgárne, provokačne, nahrával si ich na mobil, fotil ich a dával to na Facebook, pričom im hovoril, že skončili, že ich vyzlečie z uniformy.

Z výpovede svedka N. V. X.Í. z prípravného konania, ktorú výpoveď súd so súhlasom strán postupom podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní prečítal, vyplynulo, že svedok je taktiež policajt a bol prítomný s kolegom Szabom na mieste, keď obžalovanému horel bufet, pričom o správaní sa obžalovaného v tom čase vypovedal v podstate zhodne. Dodal, že asi dva týždne po tomto incidente im prišiel na oddelenie list od obžalovaného, v ktorom sa im obžalovaný ospravedlnil za svoje správanie, že vraj konal pod vplyvom alkoholu a nejakej tabletky.

Svedok X. uviedol, že s obžalovaným mal skúsenosť v rámci svojej činnosti už skôr, niekedy na jar 2015 boli u neho preverovať oznámenie poškodenej, ktorá sa sťažovala, že jej odmieta vrátiť dieťa v stanovenom čase. Vtedy bol obžalovaný voči policajtom ústretový, spolupracoval s nimi, ukázal im malé asi trojmesačné dieťa, ktoré spalo, uviedol, že spí, že ho nechce budiť, že keď sa prebudí, tak ho matke odovzdá. Svedok má vedomosť, že oznámenia tohto typu opakovala poškodená, ale robil ich aj obžalovaný.

Z výpovede svedka L. U. z prípravného konania, ktorú výpoveď súd so súhlasom strán postupom podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní prečítal, vyplynulo, že svedok býva vo S. D. Z. X. Č.. XXX/X a je domovníkom. V bytovom dome bývala aj poškodená s matkou F. F., problém s nimi nikdy nebol, no bližšie sa nebavili, len sa zdravili. Asi tri krát videl poškodenú ako pred bytovkou odovzdáva alebo preberá dieťa od obžalovaného, prebehlo to bez incidentov, v podstate bez rečí, nepočul obžalovaného, že by niečo vykrikoval, že by nadával alebo by na poškodenú útočil. On osobne nemal žiaden problém s poškodenou, ani obžalovaným. Poškodená sa mu nesťažovala na obžalovaného, ani ho nežiadala o pomoc, nevidel ju dobitú alebo s monoklami. Žiadne osoby, ktoré by mali dohliadať na priebeh odovzdávania dieťaťa na ulici svedok nevidel, určite by si ich všimol. Čo sa týka hanlivých nápisov na poškodenú resp. jej rodinu, ktoré mali byť napísané resp. vyryté do steny, k tomu sa svedok nevie vyjadriť, lebo vchod je popísaný rôznymi výrazmi, on ich bližšie neskúmal.

Z výpovede svedka L. Š.Á. z prípravného konania, ktorú výpoveď súd so súhlasom strán postupom podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní prečítal, vyplynulo, že svedok býva vo S. D. Z. X. Č.. XXX/X, že sa k nim do vchodu prisťahovala poškodená, tak sa s ňou bol zoznámiť. Poškodená mu vravela, že jej bývalý druh robí problémy, že ju napadol, bol na ňu surový, tak od neho odišla. Asi dva krát videl poškodenú ako pred bytovkou odovzdáva alebo preberá dieťa od obžalovaného, ktorý tam bol so starším pánom, asi s otcom. Nikdy nepočul obžalovaného, že by nadával poškodenej, nebol svedkom žiadneho incidentu. Rodinu poškodenej označil za slušnú, bezproblémovú, nik sa na nich nesťažoval. Poškodená ho nežiadala o pomoc, nevidel ju dobitú alebo s monoklami. Žiadne osoby, ktoré by mali dohliadať na priebeh odovzdávania dieťaťa na ulici si svedok nevšimol. Čo sa týka hanlivých nápisov na poškodenú resp. jej rodinu, ktoré mali byť napísané resp. vyryté do steny, k tomu sa svedok nevie vyjadriť, nič si nevšimol.

A. A. V. C., A. ako zodpovedná osoba za výkon znaleckej činnosti v Ústave pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii, spol. s.r.o. D. R. pri výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa v celom rozsahu pridržiava záverov znaleckého posudku číslo 19/2016, ktorý v tejto veci v prípravnom konaní vypracoval ich ústav, ktorý je znaleckým ústavom v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, ako aj v odbore psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a klinická psychológia dospelých.

Zo záverov tohto posudku vyplynulo, že myslenie poškodenej je aktuálne ovládané obavnými myšlienkami, ktoré súvisia so správaním jej bývalého druha - obžalovaného (pozn. súdu). Osobnosť je anxiózne-depresívne dekompenzovaná opakovanými psychotraumatickými zážitkami charakteru domáceho násillia. U poškodenej neboli zistené známky psychopatológie, ktoré by jej bránili objektívne vnímať vzniknuté javy a vonkajšie podnety. Mnesticke /pamäťové/ schopnosti sú na úrovni stredného pásma priemeru, teda zhodné s vyšetrením úrovne intelektu. V štruktúre pamäťových premenných nezistili znalci patologické fenomény, neprejavili sa tendencie ku konfabuláciám /teda nevedomému vypĺňaniu pamäťových medzier/, jej všeobecná a špecifická vierohodnosť je zachovaná. Zo znaleckého

vyšetrenia poškodenej je zrejmé, že konaním obžalovaného či už násilím psychického a sociálneho charakteru bolo poškodenej spôsobené psychické a fyzické utrpenie. Odchod zo spoločnej domácnosti a stratu kontroly nad osobou poškodenej a ich dieťaťa obžalovaný nezvládol, reagoval naň eskaláciou (vystupňovaním) všetkých foriem domáceho násillia - verbálnym (vulgárne nadávanie, osočovanie, ohováranie), psychickým - emocionálnym (vyhrážanie, vyvolávanie strachu rôznymi nečakanými situáciami, obmedzovaním v sociálnych vzťahoch) i fyzickým (ublíženie na zdraví). Okrem osobných útokov sa obžalovaný pokúsil do šikanovania poškodenej zapojiť aj štátne inštitúcie (políciu, súdy, sociálnu starostlivosť) a širšie sociálne okolie (najmä cez sociálne siete). Silne emočné reakcie zo strany poškodenej ho len posilňovali v pokračovaní v tých aktivitách. Konanie obžalovaného viedlo u poškodenej ku anxiózne - depresívnej dekompenzácii jej osobnosti, precitlivenosti, ostražitosti a obavnosti. Tento nález zodpovedá chápaniu laického termínu syndrómu týranej osoby. Popísaná psychopatológia je posttraumatického charakteru a je v príčinnej súvislosti s konaním obžalovaného. U poškodenej je pre jej psychické ťažkosti indikovaná ako psychologická, tak farmakologická terapia. Psychickým utrpením jej vznikla ujma, ktorú možno v rámci položky 255 - vážne duševné poruchy vzniknuté pôsobením otrasných zážitkov alebo iných nepriaznivých psychologických činiteľov a tiesnivých situácií - bodovo ohodnotiť v rozpätí od 260 do 1300 bodov číslom 400.

Znalec v konaní pred súdom pri svojom výsluchu na otázky strán uviedol, že ku svojim záverom došli nielen štúdiom spisu, ale aj na základe psychologického a psychiatrického vyšetrenia poškodenej. U poškodenej nezistili poruchu osobnosti, no zistili, že už skôr mala v osobnosti črty, vlastnosti, ktoré ju robili zvýšene zraniteľnou a citlivou, mala zníženú odolnosť záťaže a práve preto u nej došlo vplyvom týchto udalostí k rozvinutiu symptómov úzkostného prežívania a depresívnych symptómov. Neexistuje univerzálny obraz týranej osoby, vždy to závisí od jej osobnosti aj od jej predchádzajúcich skúseností a života. Preto sa stáva, že sú obeť, ktoré aj na veľmi ťažké týranie reagujú malými následkami a relatívne malými zmenami a naopak sú osoby citlivé, ktoré práve zareagujú na takéto udalosti silnejšou symptomatológiou. U poškodenej to bola práve tá úzkostne depresívna dekompenzácia.

Záver, že obžalovaný odchod zo spoločnej domácnosti a stratu kontroly nad osobou poškodenej a ich dieťaťa nezvládol, že naň reagoval eskaláciou (vystupňovaním) všetkých foriem domáceho násillia, urobili na podklade výpovedí poškodenej a obsahu spisového materiálu.

Záver, že posttraumatická stresová porucha poškodenej je v príčinnej súvislosti s konaním obžalovaného ustálili preto, že nemali k dispozícii iné informácie, ktoré by svedčili o nejakej traume, ktorú poškodená zažila a posttraumatická porucha je vždy spustená nejakými traumatickými zážitkami a jediná, o ktorej boli informovaní, boli práve tieto konflikty. Pokiaľ by mali nejaké informácie o tom, že poškodená zažila ťažkú traumu iného charakteru, tak by mohli uvažovať o tom, aký podiel hrá tá iná trauma a aký podiel hrá tá trauma, ktorú zažila v tom vzťahu. Ale takéto informácie k dispozícii nemali.

Fakt, že poškodenú vyšetřovali 26.5.2016, kedy už 9 mesiacov žila v spoločnej domácnosti s iným mužom podľa znalca na ich záveroch nič nemení, lebo pri posttraumatickej stresovej poruche, ktorá má okrem iného aj obsah tej úzkostne depresívnej symptomatológie, tak tá má svoju dynamiku a doznieva ešte značne dlhú po traumatických zážitkoch. Tým sa líši od tzv. adaptačnej poruchy, ktorá je bezprostrednou reakciou na nejaký konflikt. Čiže aj v prípade, že poškodená žila v partnerskom vzťahu s niekým iným mohla a pravdepodobne v nej doznievala tá symptomatológia spôsobená tými zážitkami. Navyše niektoré z tých konfliktov pokračovali aj vtedy, keď už žila v partnerskom vzťahu s iným mužom. Súčasný partnerský vzťah popisovala poškodená ako harmonický, usporiadaný, ideálny a neuvádzala žiadne údaje o tom, že by ju jej súčasný partner nejakým spôsobom ovplyvňoval, navádzal. Pokiaľ ten vzťah naozaj taký harmonický ako to ona popisovala bol, tak iste zmierňuje tú symptomatológiu, ktorá bola spôsobená tou traumou. Pretože sociálna opora je dôležitým faktorom, aby človek, ktorý má psychické ťažkosti prežíval lepším spôsobom. Čiže ak ten vzťah naozaj bol taký, ako ho opisovala, tak mohol prispieť k tomu, že v čase vyšetřenia boli už tie ťažkosti len mierneho stupňa ako konštatovali v posudku.

Čo sa týka tehotenstva, to môže mať vplyv na aktuálny obraz vyšetřovanej osoby, ale nemôže nejak výrazne ovplyvňovať obraz do takej miery, že by to skreslilo výsledky vyšetřenia. U poškodenej nezistili, že by vo vzťahu k tomu tehotenstvu bola nejaká súvislosť s tou symptomatológiou. Rovnako to platí aj pre umelé prerušenie tehotenstva, toto u poškodenej nezistili resp. nezistili, že by poškodená zažila inú traumu okrem toho, čo zažila s obžalovaným. Jedine v prípade, že by boli zistené nejaké špeciálne okolnosti, pre ktoré by ona mohla takýto zákrok prežívať. Rozhodne tá symptomatológia, ktorú popisovali bola psychologicky najviac vysvetlená tými zážitkami, ktoré súvisia s partnerským súžitím. Znalcovi sa zdá príliš konštruktívne, že by sa poškodená snažila vysvetliť si vlastnú symptomatológiu tým, že obviní obžalovaného, ale pritom ona trpí pre dôsledky interrupcie.

Čo sa týka obavnosti, poškodená im popisovala, že mala neustále obavy, že ju obžalovaný bude niekde čakať, že ju niečím novým prekvapí, že použije nejaké nové agresívne prvky, že ju znovu ohovorí na sociálnych sieťach. Táto obavnosť jej nebránila nájsť si nového partnera, lebo v situácii, v ktorej sa nachádzala po tomto rozchode s obžalovaným, je nájsť niejakého partnera alebo nájsť niejakú oporu niečo, čo je veľmi prirodzené a čo sa dá aj psychologicky pochopiť. Obavnosť je viazaná výslovne na vzťah s obžalovaným a na jeho správanie, nie na iné situácie. Poškodená nemala všeobecný strach z mužov, ale konkrétne z jedného - obžalovaného.

Poškodená popisovala ako iniciátora konfliktov obžalovaného, jeho správanie, obmedzovanie jej osobnej slobody, voľnosti, jeho kritika na jej materské správanie a to bolo potom zdrojom konfliktov. Ale zdrojom konfliktov bol pravdepodobne aj životný štýl obžalovaného, jeho schopnosť zarábať, postarať sa o rodinu a množstvo ďalších vecí. Ako sa poškodená správala k obžalovanému počas konfliktov nemohli zistiť, neboli pri tom.

Znalec ďalej na otázky strán uviedol, že v ich posudku nikde nekonštatovali u poškodenej naučenú bezmocnosť. Naučená bezmocnosť je väčšinou výsledkom dlhodobého a kontrolujúceho typu domáceho násillia. Našťastie pre poškodenú k tomu rozvoju nedošlo, pretože včas odišla z násilného prostredia a tým pádom nedošlo k rozvoju tej naučenej bezmocnosti, ktoré tam veľmi často poznáme u obetí, ktoré zotrávajú v násilnom prostredí domáceho násillia dlhú dobu. Tam dochádza potom k postupnému naučeniu sa bezmocnosti, neschopnosti riešiť veci, neschopnosti odísť, neschopnosti podať trestné oznámenie na agresora a podobne.

Čo sa týka schopnosti poškodenej vzdorovať, k tomu znalec uviedol, že u poškodenej konštatovali zníženú frustračnú toleranciu, t. j. zníženú odolnosť voči stresu. To bol pravdepodobne jeden z dôvodov, že pre ňu bolo riešením ujsť zo spoločného bývania a nie nejakým spôsobom dosiahnuť zmenu, vybojovať si svoje práva, presadiť svoje požiadavky. Pre ňu bolo naozaj najlepším riešením to, ktoré použila, aby odtiaľ odišla. Poškodená nie je žiadna bojovníčka, ktorá by si priamo v tej interakcii vybojovala svoje miesto a svoje postavenie. Nevedela vzdorovať, preto ušla. Druhá vec je, že keď je v inom prostredí a má okolo seba nejakú sociálnu oporu ako napr. rodina, partner, tak samozrejme tá jej schopnosť vzdorovať a odolnosť rastie. Ale sama o seba ona ju veľmi vysokú nemá.

U poškodenej medzi depresívnymi príznakmi boli aj nejaké samovražedné úvahy v zmysle tom, že mala niekedy myšlienky, že by bolo najlepšie nežiť, ale nikdy sa o žiadne seba zničujúce a seba deštruktívne snaženie nepokúsila. Teda ak nepovažujeme za seba deštruktívne správanie to, že sa dala do vzťahu s obžalovaným, pretože ten vzťah bol pre tú obrovskú rozdielnosť pováh a životných štýlov od začiatku určený k tomu, aby skončil debaklom. Z jej strany je to vysvetliteľné len práve tým, čo konštatovali, tou jej naivitou v sociálnom kontakte a podobne.

Na otázku, či, kedy a v akej miere došlo k jednotlivým štádiám rozvoja syndrómu týranej osoby, to znamená kedy nastalo štádium popretia viny, získaniu nadhľadu a zodpovednosti, znalec uviedol, že išlo o relatívne krátke trvanie domáceho násillia, čiže tieto fázy, ktoré sú typické pre toto dlhodobé domáce násillie, neprebli takýmto kompletným štýlom a poškodená relatívne veľmi rýchlo nakoniec pochopila, že musí niečo urobiť a musí z tohto spolužitia odísť, aby to nevedlo potom k nejakým horším následkom. Sama si musela uvedomiť, že čo sa vlastne deje, čo napriek svojej naivite nepredpokladala, neočakávala, možno nejakým spôsobom zľahčovala, ale nakoniec musela prijať nejaké rozhodnutie a preto nedošlo nakoniec k tomu rozvoju naučenej bezmocnosti. Pri tzv. naučenej bezmocnosti osoba stráca schopnosť nejakých radikálnych rozhodnutí, praktických rozhodnutí a podobne. K tomu nakoniec nedošlo u poškodenej, pretože bola schopná tej akcie a to z ohrozujúceho prostredia uniknúť, ale unikla iba čiastočne, pretože kvôli kontaktu s dieťaťom tie rôzne prejavy, ktoré sú tu obsahom vyšetrovania pokračovali v inej forme. Už nie v tom domácom prostredí. Nie je pravda, že obeť nie je schopná vyhľadať alebo osloviť pomoc z vonku, pretože inak by sme nikdy nemali obeť v starostlivosti psychologickej a nikdy by neboli obeť vyšetrované políciou a tieto nekončili súdom. Nakoniec našťastie sa vždy stane nejakým zásahom buď tej samotnej obeť alebo zásahom z vonku, že sa to nejakým spôsobom zastaví. Vždy to má individualizovaný priebeh, ten syndróm týranej osoby nie je medicínsky presne definovaný a má veľmi veľký rozsah. Našou úlohou psychiatrov a psychológa je, aby sme ten obsah nejakým spôsobom vysvetlili. Preto toto sú len znaky, ktoré sú u niektorých obeť prítomné a u niektorých nie.

Znalec ďalej uviedol, že u poškodenej žiadne rysy disociality nezistili. Ak by poškodená plánovala nejakú trestnú činnosť /napr. podpálenie bufetu obžalovaného/, mala by s tým veľký psychický problém. Viedlo by to pravdepodobne k vyššiemu napätiu, prežívaniu dajme tomu pocitov viny, predĺženému rozhodovaniu, menšej cieľavedomosti, k takému váhaniu. Ale nedá sa to vysvetliť ako anxiózne depresívna symptomatológia postraumatického charakteru. Tá je vždy reakciou na jasne definovanú traumú. Znalec pochybuje, že by to bola trauma, to údajné plánovanie a zrealizovanie podpálenia bufetu,

ktorá by viedla k takému druhu prežívania, naozaj nezapadá do štruktúry osobnosti poškodenej a jej symptomatológie.

Čo sa týka použitých metód, boli použité z hľadiska zručnosti psychológie klinické metódy, to znamená interview, odber anamnézy, pozorovanie správania, vyjadrenie vyšetrenej k trestnej činnosti, plus bola použitá batéria psychologických testov, ktorá bola zložená tak, aby zachycovala čo najviac dôležitých oblastí psychiky. Tzv. skóre ľži použité nebolo, to je bohužiaľ jeden veľký omyl, ktorý sa traduje, že existuje nejaké skóre ľži, ktoré hovorí o tom, že či niekto vedome klame. Skóre ľži je len ukazovateľ, ktorý hovorí aká je validita konkrétneho vyšetrenia, napr. hovorí o tom, že ten človek sa snaží javiť v lepšom svetle, ale nehovorí o tom, že či ten človek má tendenciu klamať. Ako znalci posudzujú vierohodnosť a na základe odpovedí na vierohodnosť používajú výsledky psychologických metód, ale nie je to metóda na zistenie toho, či niekto klame, nie je to žiaden detektor ľži.

K záveru, že sa obžalovaný snažil do šikany poškodenej zapojiť aj štátne inštitúcie dospeli na základe informácií od poškodenej o tom, ako zapájal práve tieto inštitúcie do toho, aby kontroloval, aby zmenil správanie poškodenej, aby ju urobil viac spolupracujúcou a podobne. Neriešil to sám s ňou, neriešil to interakciou, neriešil to cez psychologické poradenstvo, ale zapájal do toho štátne inštitúcie, pretože reprezentujú nejakú moc. Šikanovanie štátnymi inštitúciami znamená, že okrem iných prostriedkov, ktoré používal na to, aby dosiahol svoje, zapájal do toho aj štátne orgány. Keby sa obracal len na štátne orgány a riešil to len cez pomoc sociálnej starostlivosti, súdu a tak ďalej, tak by tu pravdepodobne dnes nesedel. Ale to bolo súčasťou celého komplexu akým sa správal, preto to v posudku takto označili. Problém rozchodov a rozvodov, ak sú tam deti, je vždy sprevádzaný vyjednávaním oboch strán o úprave styku, o zverení do výchovy a tak ďalej. Pokiaľ sa rieši len legálnou cestou v rámci civilného a rodinnoprávneho konania a pokiaľ do toho vstúpia iné veci tak, ako v tomto prípade, tak je to predmetom trestného konania. Keby obžalovaný svoje požiadavky ohľadne styku s dieťaťom riešil len pomocou týchto, tak pravdepodobne by tam neboli také veci aké boli, t. j. fyzický útok a verbálna agresia, ktorá potom nasledovala.

Znalec uviedol, že v praxi sa so šikanovaním prostredníctvom legálnych prostriedkov stretávajú hlavne v rozvodových kauzách, kedy ide o boj, o zverenie do výchovy alebo úpravu styku s dieťaťom, ten zavrhnutý rodič často používa veľké množstvo tzv. legálnych prostriedkov, napr. oslovuje veľmi rôznorodé inštitúcie, podáva žaloby, podáva trestné oznámenia, snaží sa vystupňovať tlak na druhú osobu, ale to sú veci, ktoré sú legálne, pokiaľ uňho nedôjde k nejakému paranoidnému vývoju tak, to môže robiť donekonečna. Ale pre tú obeť toho šikanovania, ktorá musí pravidelne chodiť na rôzne pojednávania, na rôzne vysvetlenia tak je to veľká záťaž. Je to ako súčasť správania sa popri fyzickej a legálnej agresii.

Na záver znalec k svojej odbornosti uviedol, že znalca robí od roku 1980, ročne vypracuje asi 25 posudkov, nie viac, pretože má veľa inej odbornej činnosti - pedagogickej, výskumnej, psychoterapeutickej. Za tých vyše 40 rokov už urobil veľa posudkov.

Znalec z odboru psychológie, odvetvie klinická psychológia dospelých a psychológia sexuality, F. W. G., A. na hlavnom pojednávaní pri vypočutí uviedol, že sa v celom rozsahu pridrižava záverov znaleckého posudku číslo 17/2017, ktorý v tejto veci vypracoval.

Zo záverov tohto posudku vyplynulo, že z vyšetrenia obžalovaného nevyplýva zvýšená pohotovosť ku konaniu agresívnym spôsobom navonok. Prísun agresívnych impulzov nie je nápadne zvýšený a agresivita ako osobnostný rys nie je zvýraznená. Problematickou vo vzťahu k vonkajším prejavom so zníženou sociálnou akceptovateľnosťou môže byť pohotovosť k impulzívnym reakciám, ktorá vzniká viac v dôsledku rizika zlyhania kontrolných mechanizmov v emočnej záťaži. Za takúto záťaž považujeme hlavne existujúcu záťaž z interpersonálnych zdrojov, ktorá útočí na jeho zraniteľný sebaobraz (neposkytuje

oporu, resp. priamo na neho útočí). Vtedy je možný výskyt agresívnych reakcií, ktoré sú reaktívneho charakteru. Agresivita obžalovaného nie je dominantná v určení (riadení) prevažného spôsobu konania pri prekonávaní prekážok, resp. v stavoch pretrvávajúcej frustrácie. Nevykazuje znaky disociálnosti, ani znaky, ktoré by podporovali

úvalu o disociálnej poruche osobnosti. Vo vzťahu k miere agresivity je jeho spoločenská nebezpečnosť nízka, nakoľko nenachádzame znaky pre pro aktívnu, resp. "predátorskú" formu agresivity. Hodnotový systém obžalovaného nie je v rozpore s väčšinovými nárokmi. Významnú úlohu u neho má pevné zázemie a pocit stability, ktorý je u neho s ohľadom na zvýraznené rysy emočnej nestability rozhodujúci a má stabilizačnú funkciu, prispieva k zníženiu rizika dezorganizácie. Takýto význam pre neho má rodinné zázemie, pričom sa k nemu vzťahuje až závisle. V prípade odmietania dochádza k pocitom emočnej ujmy, ktoré potláča, k zníženiu pohody a negatívnej emočnej bilancii. Sociálna

adaptácia nie je narušená rysmi disociálnosti. Celková adaptácia v prostredí s dopadom na saturáciu vlastných potrieb je zhoršená zníženými sociálnymi zručnosťami, zhoršeným vnímaním sociálnych signálov, ako aj zníženou schopnosťou nadväzovať primerané, stabilné intersexuálne väzby. Uvedené ho vystavuje riziku zvýšenej konfliktnosti s nekompatibilným partnerom.

V partnerskom spoluzití obžalovaného s poškodenou, ktorá je matkou ich spoločnej dcéry, dochádzalo ku konfliktom, ktoré vyplývali spočiatku z rozporov pri chode domácnosti, vzťahu k rodinným príslušníkom, neskôr z rozporov pri rozdelení rolí v zabezpečení výchovy a nakoniec po rozchode v spore o rozsah a formu styku s dieťaťom. Takéto obojstranné presadzovanie záujmov s absenciou jednoznačného určenia role podriadenosti - nadriadenosti diskvalifikuje konfliktnú interakciu z psychologického hľadiska ako mechanizmus týrania.

Ku konfliktom vo vyššie uvedenom spoluzití dochádzalo z vyššie uvedených dôvodov, kde si obe strany presadzovali svoje záujmy, pričom žiadna z nich nevykazuje znaky straty schopnosti vzdorovať, ako znaku typického pre týranie z psychologického hľadiska. Obžalovaný ich zvládal v rozsahu možností daných rysmi osobnosti, pričom je relevantná jeho zraniteľnosť k záťaži v blízkom interpersonálnom prostredí, od ktorého očakáva podporu, pri zistenej zníženej kapacite pre zvládanie stresu z interpersonálnej záťaže (nie napr. z pracovnej záťaže), pričom pri pretečení kapacity pre zvládanie v dôsledku vzájomných konfliktov z nárokov svojich ale i partnerky dochádza v zmysle emočnej nestability k impulzívnym a sociálne neprijateľným reakciám.

Konflikty mali na obžalovaného destabilizujúci vplyv vo vzťahu ku kontrolným a regulačným mechanizmom. Zistenie nejasnosti preferencie kognitívnych (racionálnych, rozumových) a emočných mechanizmov vedie k prevahe emočných v záťaži a dochádza tak k zníženiu primeranosti rozhodnutí a následných reakcií (konania), ako aj k zmenám v psychickom stave reprezentovaným pocitmi úzkosti, obáv o dieťa a jeho ďalší vývoj, obáv o schopnosť ako zvládne ďalšiu výchovu dieťaťa pri vnímanom nezaujme matky o dieťa (ako to vnímal obžalovaný), negatívnou percepciou budúcnosti, zhoršeným sebaobrazom (poklesom sebadôvery), celkovo prevažujúcou negatívnou emočnou bilanciou, ako aj zhoršeným spánkom, strata chuti do jedla, plačlivosť, pocity emočnej vyprahnutosti. Tu pre načrtnutie zložitosti problematiky týrania z psychologického hľadiska znalec uviedol, že keby obžalovaný v tomto stave navštívil psychológa/psychiatra tak by pravdepodobne vykazoval rovnako znaky reakcie na stres a dalo by sa konštatovať, že utrpel ujmu.

Vzťah obžalovaného k jeho dcére je predovšetkým charakteristický zmiešaním rolí pri substitúcii role matky, tak ako to on vníma. Je hlboký a jeho potreba stability a emočného kontaktu, nahrádzajúceho i kontakt s partnerom, osobou opačného pohlavia sa premietla do vzťahu s maloletou dcérou.

Obžalovaný prežíva odlúčenie a stratu dennodennej prítomnosti s dcérou ako ťažké príkorie, nespravodlivosť, čomu nasvedčujú aj znaky v anamnéze týkajúce sa zmien z okruhu reakcie na stres (adaptačnej poruchy?).

Znalkyňa z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, O.. W. O. na hlavnom pojednávaní pri výsluchu uviedla, že sa v celom rozsahu pridrižava záverov znaleckého posudku číslo 37/2016, ktorý v tejto veci na obžalovaného vypracovala.

Zo záverov jej posudku vyplynulo, že obžalovaný v inkriminovanom čase netrpel a ani v súčasnosti netrpí psychickou poruchou, ktorá by mala negatívny vplyv na jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti, bola u neho zistená porucha osobnosti s emočnou nestálosťou. Dňa 20.9.2015 mal v dôsledku opitosti /stredného až ťažkého stupňa/ a silného afektu výrazné zníženie až stratu ovládacích a rozpoznávacích schopností a výrazné zníženie až stratu schopností rozpoznať protiprávnosť svojho konania. Užitie sedatíva /3 - 6 mg Lexaurinu, ktorý má upokojujúci efekt/ na stav jeho rozpoznávacích a ovládacích funkcií nemali žiaden vplyv. Pri ostatných činoch vedel - mohol rozpoznať protiprávnosť svojho konania, mohol svoje konanie ovládať a vedel rozpoznať protiprávnosť svojho konania. V súčasnej dobe je schopný chápať zmysel trestného konania. Jeho pobyt na slobode nie je pre spoločnosť a poškodenú z psychiatrického hľadiska nebezpečný. Abnormné konanie a správanie obžalovaného nie je motivované chorobne - vyplýva zo stavu jeho osobnosti resp. z jeho charakteru. Zmena stavu osobnosti obžalovaného a jeho charakteru je mimo medicínskych možností. Obžalovaný bol v čase vyšetrenia k inkriminovaným poruchám správania, trval na "svojej pravde", zatiaľ neschopný vhladu, ani kompromisu a riziko pokračovania porúch správania voči poškodenej vtedy nebolo možné vylúčiť. U obžalovaného bol zistený abúzus alkoholu príležitostného typu, bez /zistiteľnej/ závislosti. Nebola zistená ani závislosť od iných psychotropných látok. Obžalovaný popiera užívanie marihuany. Vzhľadom na uvedené nie je odôvodnenie pre žiadnu formu ochrannej liečby. Osobnosť obžalovaného je disharmonická, emočne instabilná. Stav a charakter osobnosti obžalovaného nie je možné ovplyvniť medicínskymi metódami a prostriedkami.

Znalkyňa v konaní pred súdom pri svojom výsluchu na otázky strán uviedla, že u obžalovaného nebola zistená duševná choroba v pravom slova zmysle, ale porucha osobnosti s emočnou nestálosťou a motivácia jeho trestného konania vyplývala z agresie voči poškodenej, ktorá od neho odišla aj s dieťaťom. Na druhej strane však tvrdí, že on ju vyhodil po konflikte. Tá averzia je výrazne sytená nedorozumením vo vzťahu k opatrovaniu dieťaťa, obžalovaný si nárokuje výraznejší kontakt s dieťaťom, ale sám súdom určené kontakty s dieťaťom nedodržiava a potom ich podľa tvrdení obžalovanej rieši rôznymi kompenzačnými predĺžovaniami dohodnutých stretnutí s dieťaťom. K tomu dieťaťu má výrazný až hypertrofický rodičovský cit, je fakt, že ten vzťah sa vytváral v tých prvých troch mesiacoch alebo štyroch, kedy sa takmer výlučne staral počas dňa o to dieťa sám, ale nepripúšťa, že by matka mohla mať na to dieťa dobrý vplyv, tvrdí, že nie je schopná mu dať dostatok citu a lásky. V tomto zmysle je jeho tvrdenie extrémne a on nie je schopný akéhokoľvek kompromisu a dohody alebo uznania ohľadne svojho zavinenia na celej trestnej činnosti. Mimo toho vystupovanie voči poškodenej je poznačené značnou dávkou agresivity verbálnej a podľa spisového materiálu aj fyzickej, kedy jej dokonca fyzicky ublížil. Existuje k tomu dokumentácia v spise pomerne bohatá, SMS-ková, ktorá je arogantná a militantná a voči poškodenej agresívna. On však absolútne nič nepriznáva, nie je schopný pripustiť ani čiastočné zavinenie problému. V čase vyšetrenia nebol schopný absolútne žiadnej korekcie. Tvrdí, že dieťa patrí jemu a tvrdí, že matka mu nedá dostatok lásky. Obžalovaný nie je závislý od alkoholu, od drog, jeho konanie bolo motivované polárnymi citmi, averziou voči poškodenej, hypertrofickou láskou k tomu dieťaťu a dalo by sa povedať, že ten vzťah k tomu dieťaťu aj používa ako zbraň voči matke a nechce si pripustiť, pretože nie je schopný si pripustiť nič, že v podstate tomu dieťaťu škodí. Dieťa potrebuje zdravú matku. Je schopný veľkej nenávisťi, veľkej lásky a medzi tým tých citov, ktoré sú racionálne, nie je dostatok. Veľmi prudko emočne reaguje. Má veľmi silnú potrebu sebapresadenia, dominancie a veľmi ťažko sa s ním dajú kompromisy urobiť, toto sa s ním deje už od detstva, ako keby mal licenciu na pravdu a to považuje za svoju dobrú vlastnosť a nie za problém. Nemá schopnosť si uvedomiť aká je tolerancia poškodenej voči jeho správaniu. Správanie agresívne a militantné sa prejavuje aj v nezávažnej situácii. Podstatné je to, že to všetko poprie, že to nie je pravda, resp. obviní z toho problému druhú stranu. Militantným správaním myslí znalkyňa to, že čítala zo spisu kópie jeho SMS správ, ktoré sú agresívne, militantné, bojovné, sprevádzané nadávkami. V kontakte so znalkyňou poškodenú oslovoval ako „ička“, čo síce nie je nadávka, je to modifikácia nadávky, ale je to pravda. To je doslovne jeho citácia z vyšetrenia. Pôvodne jej vypisoval iné vulgarizmy do SMS správ, ale potom to zmenil, lebo bol za ne pokutovaný. Pôvodne to bola piča alebo pička, ale zmenil to, lebo bol za to pokutovaný. Obžalovaný k človeku, ku ktorému nemá ten krajný polárny cit, tak k nemu sa správa primerane. Pokiaľ sa dostane s druhou stranou do konfliktu alebo si k nemu vytvorí krajný pozitívny, či krajný negatívny vzťah, jeho správanie je pribojné, neústupčivé, nekompromisné správanie. Neschopnosť dohody, trvanie na svojom, ktoré si vynucuje nie celkom adekvátnym spôsobom. Obžalovaný tvrdí a prejavuje sa tak, že svoju dcérku neskutočne miluje, miluje ju podľa neho viac ako jeho krkavčia matka, chce získať dieťa pod svoj vplyv, lebo jedine on je schopný postarať sa oň a dať mu dostatok citu, bez toho aby si uvedomil, že také maličké dieťa musí mať aj matku v prvom rade. Vede súboj o to dieťa s jeho matkou, ktorú dostáva do zlej psychickej situácie bez zváženia, že tým sekundárne škodí tomu dieťaťu. Nepripúšťa si, že by konal nesprávne. Paranoidné nastavenie voči poškodenej znamená, že akéhokoľvek kontakty, aj keď sú nezávažné alebo banálne prejavuje k nej nepriateľstvo, hospititu a správa sa k nej konfrontačne. Obžalovaný je človek, ktorý vzbĺkne ako fakľa ihneď keď je nejaký konflikt. V afektoch má vyššiu pohotovosť k slovnej a fyzickej agresivite, agresivita je u neho viazaná k afektom, v bežnom živote je pokojný len ľahko vzbĺkne ako fakľa.

Vyšetrenie obžalovaného trvalo cez hodinu, čo je podľa znalkyne pri jej praxi a vzdelaní dostatočné, aby mohla analyzovať stav osobnosti a podať takéto závery vyšetrenia. Pri vyšetrení použila všetky dostupné psychiatrické metódy, to znamená anamnéza rodinná a osobná, pozorovanie, testové otázky ústnou formou. Obžalovaného písomnou formou nevyšetrovala. Celé vyšetrenie prebiehalo formou interview. Pokiaľ sa vyjadrovala k SMS správam, boli vulgárne, arogantné, nemiestne a hrozné. SMS správy boli v spise, so spisom sa naposledy oboznamovala v júli 2016. V kontexte správ poškodenej ich nehodnotila. K záveru, že škodí dieťaťu znalkyňa dospela na základe toho, že sa jeho matka posudzuje ako úzkostná, depresívna, tvrdí, že matka má byť zdravá a nie behať po polícií a po súdoch. Keby mu záležalo na dieťati, tak by dbal o to, aby bola mamička spokojná a mohla sa venovať dieťaťu. Vychádzala pritom zo znaleckého posudku prof. Heretika a nemá dôvod prečo mu nedôverovať. Podklady, z ktorých vychádzala uviedla v posudku.

K odbornosti uviedla, že sa znaleckej činnosti venuje od roku 1982, má dve atestácie zo psychiatrie, 20 rokov robila primárku Psychiatrickej nemocnici A. A. S. A. a aktuálne pracuje na poliklinike v H. ako psychiater. Ročne vypracuje asi 30 posudkov. Dodala, že pre diagnostickú istotu nepotrebovala

psychologické vyšetrenie obžalovaného, lebo netrpí duševnou chorobou, ktorá by znižovala jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti, nie je závislý od alkoholu a drog, mal jeden stav ťažkej opitosti so znížením až vymiznutím rozpoznávacích a ovládacích schopností v roku 2015. Taktiež mala diagnostickú istotu, že ide o osobu emočne nestabilnú, ktorú popísala v posudku detailne. Na základe tohto usúdila, že nie je potrebná jej konzultácia so psychológom. K psychologickému vyšetreniu pristupuje len vtedy, ak je diagnostická neistota.

Na otázku súdu, či existujú nejaké prostriedky, v rámci ktorých by sa mohla potlačiť emočná nestabilita obžalovaného znalkyňa uviedla, že jeho stav nie je meniteľný medicínskymi prostriedkami, možno ich zmeniť psychologickými metódami, poradenstvom, ale iba ak má o to záujem.

Znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia O.. O. A. v prípravnom konaní vypracoval 21.7.2016 znalecký posudok číslo 82/2016, pričom na hlavnom pojednávaní pri výsluchu uviedol, že sa v celom rozsahu pridrižiava záverov tohto znaleckého posudku.

Pri výsluchu znalca na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že znalec pri vypracovávaní znaleckého posudku nevychádzal z kompletnej zdravotnej dokumentácie poškodenej resp. nevychádzal z CT a RTG snímok poškodenej, lebo ich nemal k dispozícii. Súd tak znalcovi uznesením z 9.1.2018 uložil povinnosť oboznámiť sa so zvyšnou časťou zdravotnej dokumentácie a následne podať nový znalecký posudok, čo znalec urobil a predložil 22.1.2018 súdu znalecký posudok číslo 8/2018.

Na ďalšom hlavnom pojednávaní znalec O.. O. A. uviedol, že sa v celom rozsahu pridrižiava záverov posudku číslo 8/2018, z ktorých vyplynulo, že pri incidente, ku ktorému malo dôjsť dňa 02.11.2015 utrpela poškodená pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy bez prejavov vegetatívnej symptomatológie, nedá sa jednoznačne vylúčiť neúplná zlomenina - fisura - prasklina nosových kostí, bez posunu kostných úlomkov. Prípadná prasklina nosových kostí, podobne tak ako aj zlomenia nosových kostí, či už bez posunu alebo s posunom kostných úlomkov je vedená ambulantnou formou liečby. Výnimkou sú závažné kominutívne zlomeniny nosových kostí, zvyčajne však vtedy býva postihnutý i kostných skelet tvárových kostí, kedy je preferovaná nemocničná liečba.

Poškodená bola hospitalizovaná pre zranenie hlavy a tváre, nie pre zranenie nosa. Hospitalizácia z dôvodu zranenia hlavy a tváre bola indikovaná z dôvodu sledovania vývoja zdravotného stavu a akútnej liečby. Znalec zotrviava na závere znaleckého posudku, že adekvátna doba liečenia zranenia bola približne dva týždne. Čo sa týka doby trvania práceneschopnosti, zranenie ktoré poškodená utrpela, môže i nemusí vyžadovať vystavenie práceneschopnosti. Práceneschopnosť pokiaľ je vystavená, môže byť krátkodobá, maximálne trvajúca po dobu liečenia, t.z. 2-3 týždne. Vystavenie práceneschopnosti je závislé i na pracovnom zaradení pacienta. V tomto konkrétnom prípade poškodená mala vystavenú práceneschopnosť od 2.11.2015 do 9.11.2015. Takto dlhá doba trvania práceneschopnosti je akceptovateľná ako adekvátna, pretože samotná liečba zranenia mohla prebiehať i v stave práceneschopnosti.

Znalec taktiež zotrviava na záveroch ohľadne obmedzenia v obvyklom spôsobe života, teda že poškodená bola obmedzená v obvyklom spôsobe života, jednak hospitalizáciou v nemocnici, jednak bolesťou, tiež sťaženým dýchaním cez nosové dýchacie cesty. Tým došlo k obmedzeniu u poškodenej vo fyzickej aktivite, v náročnej manuálnej práci, čiastočne i k obmedzeniu v zmysle psychickej aktivity. Celkovo obmedzenie trvá po dobu liečenia, v danom prípade adekvátna bola doba obmedzenia dva týždne.

Čo sa týka mechanizmu vzniku zranenia zotrviava na záveroch uvedených v znaleckom posudku číslo 82/2016, podľa ktorých zranenie poškodenej vzniklo priamym mechanizmom - priamym pôsobením tvrdého tupého predmetu, ktorý pôsobil na miesta kde vznikli známky zranenia, násilie smerovalo proti poškodenej spredu, vedené bolo do oblasti hlavy - tváre a nosa. Intenzita pôsoiacej sily pri vzniku zranenia bola slabá až stredne silná, v stupnici 1-5 by sa dala označiť číslom 2 - 3. Predmet, ktorý zranenie spôsobil, bol tvrdý, tupý, mohla to byť ruka útočníka zovretá v päšť. Zranenia podobného charakteru môžu vzniknúť i po údere vedenom napr. i nohou - kopnutí útočníkom. V mechanizme vzniku zranenia sa mohol uplatniť úder, prípadne i údery, vedené rukou útočníka zovretou v päšť do oblasti - tváre a nosa, pričom mohlo dôjsť ku vzniku pomliaždenia mäkkých tkanív hlavy a tváre. Týmto spôsobom je možné spôsobiť aj zlomeniu nosových kostí. Na vznik zranenia postačoval i jeden úder. Znalec nevylučuje z medicínskeho, ako aj súdne znaleckého hľadiska, že úderov vedených do oblasti hlavy a tváre nemohlo byť i viac, hlavne pokiaľ boli vedené slabšou intenzitou vedeného násilia - úderu. Charakter zranenia je ľahký. Nedošlo ani k priamemu ohrozeniu, ani ku zraneniu životne dôležitého orgánu. Zranenia spôsobujú krátkodobo trvajúcu poruchu zdravia. Zranenia popisované v zdravotnej dokumentácii poškodenej vznikli v priamej súvislosti s incidentom.

Čo sa týka bodového hodnotenia zranenia, po prezretí RTG dokumentácie konštatuje, že jednoznačné a úplne typické známky zlomeniny nosových kostí nezistil. Prejasnenie, ktoré bolo lekármi posudzované ako fisura - prasklina, resp. fraktúra - zlomenina, je skôr medzikostný šev. Ozrejenie či už vo forme potvrdenia alebo vylúčenia zlomeniny, praskliny, by prinieslo citlivejšie vyšetrenie ako je napr. CT priamo nosa, ktoré nebolo uskutočnené. Preto sa prikláňa k hodnoteniu zranenia nasledovne: zlomenia nosa - 20 bodov, zníženou podľa § 9 ods. 4 zák. NR SR č. 437/2004 Z. z. o jednu tretinu, t. j. 13 bodov, pomliaždenie hlavy a tváre 10 bodov, čo je spolu 23 bodov- Pri hodnote bodu 17,16 € to činí v peňažnom vyjadrení sumu 394,68 €.

Znalec na hlavnom pojednávaní na otázky strán ďalej okrem iného uviedol, že sa nedá jednoznačne povedať, že je tam zlomenina, ale nedá sa to ani jednoznačne vylúčiť. Medicína pozná v praxi zranenia, ktoré jednoducho nemusia byť diagnostikované a obsahuje ich aj bodové hodnotenie zranení. Čiže podľa klinického obrazu klinik a lekár posúdili toto zranenie ako zlomeninu i keď zariadenie túto zlomeninu nenašlo. Pohybujete sa niekde na rozhraní medzi tým, že je tam zlomenina a medzi tým, že tam je len pomliaždenie. Čiže viac menej ustálil to, že tá doba liečenia pri zlomenine nosa exaktne preukázanej môže byť okolo 3 týždňov, keďže táto zlomenina nebola úplne preukázaná, ale nedá sa ani vylúčiť na základe toho klinického nálezu a vyšetrení a kontrol, ktoré boli urobené, tak ustálil a posúdil dobu liečenia na dolnej hranici, čiže 2 týždne.

Odôvodnená doba liečenia zranení bola 2 týždne, ale je treba brať do úvahy to, že tam nešlo len o zranenie nosa, išlo aj o zranenie hlavy a tváre. Kvôli tomuto zraneniu bola poškodená hospitalizovaná, ona nebola hospitalizovaná kvôli tomu, že mala zlomeninu nosa. Zlomenina nosa sa lieči ambulantne, hlavne takýto typ keď je to len jednoduchá zlomenina bez posunu. Ona bola hospitalizovaná kvôli zraneniu hlavy a tváre, kvôli tomu bolo robené aj neurologické vyšetrenie, kvôli tomu bolo robené aj CT vyšetrenie, čiže tá liečba sa týkala liečby zranenia hlavy a tváre, nie zranenia nosa.

Rozdiel medzi pomliaždením chrbta nosa a pomliaždením mäkkých tkanív hlavy je iná lokalizácia. Pokiaľ príde k pomliaždeniu mäkkých tkanív v oblasti nosa tak sa týkajú oblasti nosa. U poškodenej boli po týždni pri kontrole 9.11.2015 konštatované aj známky pomliaždenia ľavej strany tváre okolo podočnicovej oblasti. Kde bola jednak aj subjektívne udávaná bolesť poškodenou a jednak bola aj objektivizovaná dotykovou tlakovou citlivosťou a bolestivosťou, čiže boli to dve odlišné topograficky vzdialené od seba lokalizácie.

Infrakcia je v preklade nalomenie, nie úplná zlomenina, prasklina. Nosný šev je spojenie dvoch kostí. Nosné švy má každý, niekto viac viditeľné, niekto menej, záleží aj na kvalite RTG, ako dobre si ten RTG nastavíte tak dobre ho vidíte, môže to byť aj rozmazané. V tomto prípade boli 4 snímky, na niektorých to bolo možno viac vidieť, na niektorých menej a pritom to bolo robené z toho istého počítača. Všetko je to aj otázka reprodukcie. Znalec to hodnotí skôr ako kostný šev.

Znalec ďalej uviedol, že poškodenú pri vypracovávaní posudku nevyšetroval, vychádzal zo zdravotnej dokumentácie. Pri prvotnom vyšetrení bol popisovaný opuch radixu, čiže koreňa nosa s dotykovou bolestivosťou a pri vyšetrení bola popisovaná bolestivosť tváre a nosa. Aj v prepúšťacej správe, resp. tam v tej epikríze prepúšťacej správy je bolestivosť dotyková, tá bola popisovaná i pri vyšetrení 9.11.2015, tam bola popisovaná konkrétnejšie takto: „kontrola na ušno-nosno-krčnej ambulancii 9.11.2015. Subjektívne: pobolievanie v oblasti koreňa nosa a pod ľavým okom. Objektívne: dotyková bolesť pod ľavým okom, na kostnej časti nosa zygomatický komplex a vonkajší nos bez deformácie“, čiže po vyše týždni boli lekárom popisované ešte prejavy zranenia. Bolesť je prejavom či už zranenia tkaniva alebo nejakého ochorenia orgánu, tkaniva, takže je braná ako objektívny nález, hlavne pokiaľ je teda dotyková bolestivosť zistená lekárom. Bolestivosť CT, ani RTG vyšetrením nezistíte. CT vyšetrením by sme dokázali zistiť zlomeninu nosa, ale CT v tomto prípade nebolo zamerané na nos, čiže ono nebolo robené na nos, čiže tým CT sme nedospeli k tomu, aby sme mohli posudzovať, či zlomenina nosa bola alebo nebola, pretože to CT indikoval chirurg na vyšetrenie lebky a mozgu. Tam vidno len jeden horný rez nosom, nižšie tie rezy už na ten nos nešli, ktoré by nám mohli potvrdiť alebo vylúčiť tú zlomeninu nosa. Poškodená bola hospitalizovaná na podklade toho, že lekár mal podozrenie, že by sa mohlo jednať o závažnejšie zranenia, preto urobil CT, ktorým tie závažnejšie zranenia - krvácanie do mozgu, pomliaždenie mozgu boli vylúčené, ale jednoducho on ich pred tým nemohol určiť a kvôli tomu tú poškodenú hospitalizovali. Je to bežný, štandardný postup traumatológie pri bolestiach. Keby bola na začiatku poškodená prišla, nemala bolesti hlavy, diagnostikovala by sa tam zlomenina nosa a bola by poslaná domov. Keby boli tie bolesti mierne alebo zodpovedajúce tej zlomenine nosa, tak by nevyhľadala o 3 alebo 4 hodiny znova chirurgické vyšetrenie a nesťažovala sa na výrazné bolesti hlavy, pre ktoré bola prijatá. Poškodená krvácanie z nosa uvádzala pri svojej výpovedi a bolo zadokumentované aj v náleze zo dňa 2.11.2015: „v nočných hodinách prijatá na chirurgické oddelenie. Počas hospitalizácie zrealizované CT vyšetrenie lebky a mozgu s negatívnym nálezom. 3.11.2015 vykonané ušno-nosno-krčné vyšetrenie:

Včera o 17:30 udretá do tváre a nosa známou osobou. Krvácala z nosa.“. Konštatoval to lekár ORL pri vyšetrení. Keďže to uvádzal lekár ušno-nosno-krčnej ambulancie a tvrdila to aj poškodená, znalec to bral ako fakt. Na otázku prečo v objektívnom náleze nebolo popisované krvácanie z nosa znalec uviedol, že vonkajšie prejavy krvácania už nemuseli byť po takej dobe.

Znalec zopakoval, že jednoznačné známky zlomeniny nevidel, no nevylučuje, že tam bola. Poukázal na to, koľko lekárov videlo poškodenú, od prijímajúceho lekára, cez lekára ktorý ju ošetroval, primára, ktorý sa podpísal pod prepúšťacíu správu, ďalej štvrtý bol ušno-nosno-krčný lekár, potom on ako znalec, potom O.. P. a ten to konzultoval s nejakým lekárom z RTG oddelenia, čiže 6 lekárov, ktorí mali popisovať predmetné zranenie. Z toho traja sa vyjadrili, že tam tá zlomenina je - dvaja chirurgovia, tretí ušno-nosno-krčný lekár. Dvaja povedali, že ju tam nevidia a on ako znalec povedal, že jednoznačne ju tam nevidí, lebo pre jednoznačný záver chýbajú ešte určité vyšetrenia a tie robené neboli. S odstupom času už ani nové vyšetrenie poškodenej, ktoré malo byť spravené už vtedy, nepomôže diagnostike, lebo zranenie poškodenej sa zahojí bez ďalšieho.

Znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie otorinolaryngológia, O.. O. P., A.. na základe žiadosti obhajoby vo veci vypracoval znalecký posudok číslo 42/2017, ktorým posúdil rozsah zranení poškodenej.

Pri výsluchu znalca na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že znalec pri vypracovávaní znaleckého posudku vychádzal zo zdravotnej dokumentácie poškodenej resp. CD nosiča obsahujúceho túto dokumentáciu, ktorý mu bol doručený poštou, pričom zákonným spôsobom lekára resp. nemocnicu o sprístupnenie zdravotnej dokumentácie poškodenej nepožiadali. Vzhľadom na uvedené bol súd toho názoru, že predmetný znalecký posudok je ako dôkaz pre uvedenú chybu nepoužiteľný.

Keďže išlo o posudok strany, obhajoba nechala znalca posudku doplniť s tým, aby znalec požiadali o sprístupnenie zdravotnej dokumentácie poškodenej príslušnú inštitúciu, táto mu bola poskytnutá a následne vo veci vypracoval 30.3.2018 posudok označený ako „Doplnenie k súkromnému znaleckému posudku číslo 42/2017“.

Na ďalšom hlavnom pojednávaní znalec O.. O. P., A.. uviedol, že sa v celom rozsahu pridrižiava záverov uvedených v „Doplnení k súkromnému znaleckému posudku číslo 42/2017“, z ktorých vyplynulo, že zo zdravotnej dokumentácie poškodenej vyplýva, že jej boli zadokumentované poranenia: 1/ zlomenina nosových kostí bez posunu - zadokumentovaná chirurgom ÚPS ambulancie O.. M. C. 2.11.2015 o 18:31 hod. a ORL konziliárnym lekárom O.. Z. dňa 3.11.2015 o 9:04 hod., 2/ pomliaždenina chrbta nosa (opuch) - zadokumentovaná prijímajúcim chirurgom odd. O.. M. F. dňa 2.11.2015 o 23:26 hod. a 3/ otras mozgu - diagnóza stanovená prijímajúcim chirurgom odd. O.. M. F. dňa 3.11.2015 o 23:30 hod.

Po posúdení rentgenologickej dokumentácie poškodenej, najmä RTG snímku v bočnej projekcii, ktorý bol vykonaný dňa 2.11.2015 o 17:58 hod. vyplýva, že na ňom nie je viditeľná evidentná zlomenina nosových kostí. Nosové kosti sú kompaktné bez posunu alebo iných lomných línií nasvedčujúcich pre zlomeninu nosových kostí. Dobre viditeľnými sú viaceré cievné kanáliky v oblasti kostno-chrupkového skeletu prebiehajúce šikmo nadol. RTG snímok nosa postačuje, aby po jeho vzhliadnutí znalec vylúčil zlomeninu nosa poškodenej z forenzného hľadiska. Rentgenový snímok posúdil ako lekár s 21 ročnou praxou z otorinolaryngológie (I. a II. atestácia) venujúci sa problematike ochorení nosa (rinológii) a traumatológii tvárového skeletu. Ako znalec z odvetvia otorinolaryngológie (v skratke ORL - ušné, nosové, krčné, foniatria a audiológia) sa vyjadroval už len k zadokumentovanému poraneniu nosa, ktorého závažnosť a následné stanovenie diagnózy sa javí sporným v súdnom spore vzhľadom na interpretáciu rentgenologickej dokumentácie nosa poškodenej, ktorú službukonajúci chirurg a následne ORL lekárka diagnostikovali ako zlomeninu nosových kostí.

Podľa znalca posudzovanie traumatológie nosa s traumatológiou kostno-chrupkovej nosovej kostry patrí výlučne do rúk skúseného ORL lekára s klinickou praxou. Posudzovanie takýchto poranení nepatrí do kompetencie traumatológa, pretože ten s chirurgickou liečbou traumatológie nosa nemá také skúsenosti ako otorinolaryngológ. Stretáva sa s nimi v rámci prvého kontaktu ako lekár traumatologickej ambulancie, ktorý pacienta odosiela na rentgenologické vyšetrenie a v prípade podozrenia na poranenie nosa a to či už ľahké alebo závažnejšie ho odosiela ORL lekárovi, ktorý liečbu poranenia nosa vedie až do ukončenia liečby. Liečbu otrasu mozgu vedie neurológ, traumatológ sa riadi jeho odporúčaniami. Takýto postup bol zvolený aj v prípade liečby poranení poškodenej, kedy liečbu poranenia nosa riešil ORL lekár a poranenie otrasu mozgu stanovené prijímajúcim chirurgom posudzoval konziliárny neurológ, ktorý ho už ale nepotvrdil. Po posúdení zdravotnej dokumentácie (aj rentgenologickej) u poškodenej znalec O.. O. P., A.. stanovuje nasledovný diagnostický záver: poškodená skutkom zo dňa 2.11.2015 utrpela pomliaždeninu chrbta nosa (opuch) - zadokumentovanú O.. M. F. dňa 2.11.2015 o 23:26

hod. Zlomenina nosových kostí nebola dodatočným posúdením preštudovanej RTG dokumentácie nosa potvrdená. Žiadne iné poranenia v oblasti tváre a hlavy u poškodenej neboli v jej zdravotnej dokumentácii zadokumentované.

Charakter zadokumentovaného poranenia v oblasti nosa poškodenej je možné posúdiť z medicínskeho hľadiska ako ľahké poranenie - pomliaždenina mäkkých tkanív nosa lokalizovaná v oblasti chrbta prejavujúca sa opuchom bez krvnej podliatiny v uvedenej oblasti a okolí. Diagnostikované poranenia mäkkých tkanív v oblasti chrbta nosa (opuch) z medicínskeho hľadiska patrí medzi tupé poranenia spôsobené kinetickou energiou zraňujúcej plochy pevného predmetu s väčším podielom mliaždiacej zložky. Nedošlo ku vzniku krvnej podliatiny v poranenom mieste a tiež k zlomenine nižšie uložených nosových kostí. Vzhľadom na lokalitu poranenia zraňujúce násilie smerovalo priamo na oblasť chrbta nosa. V okolí uvedeného poranenia neboli popísané žiadne iné viditeľné poranenia. Rozsah poranenia mäkkých tkanív nosa nasvedčuje pre jeho vznik slabšou intenzitou. Uvedené poranenie s ohľadom na výpoveď poškodenej mohlo vzniknúť jedným úderom rukou o slabšej intenzite. Úder smeroval priamom na chrbát nosa.

Zadokumentované poranenie v oblasti nosa charakterizované opuchom chrbta nosa si nevyžadovalo žiadnu odbornú medicínsku liečbu, opuch vymizol spontánne v priebehu jedného dňa, liečba uvedeného ľahkého poranenia nosa by neprekročila dobu viac ako 6 dní. Poranenie by si vzhľadom na jeho závažnosť, konzervatívnu nechirurgickú a ambulantnú liečbu, a vzhľadom k zamestnaniu poškodenej vyžadovalo krátkodobú PN v trvaní maximálne 2 - 3 dni.

V súdnoznaleckej praxi pri posudzovaní doby liečby u prípadov - zlomeniny nosa bez posunu, kedy nie je potrebná chirurgická náprava (repozícia) zlomených nosových kostí, pretože kostno-chrupková klenba nie je posunutá do strany alebo nie je vpáčený chrbát nosa dovnútra (sedlovitý nos), je táto výrazne kratšou ako tá, ktorá si vyžaduje chirurgickú liečbu (nápravu zlomených kostí v celkovej anestézii s ich fixáciou dlahou a zavedenou nosovou tamponádou). Doba liečby pri zlomeninách nosa bez posunu aj s dĺžkou PN je posudzovaná najmä časom, za ktorý dôjde k odzneniu opuchu mäkkých tkanív nosa teda nielen vonkajšieho, ale aj vnútorného, čo nebýva dlhšie ako 5 - 6 dní. V zásade ORL liečba zlomeniny nosa bez posunu sa lieči rovnako ako pomliaždenina nosa (liekmi od opuchu, ľadovaním, analgetikami).

V objektívnom náleze z konziliárneho ORL vyšetrenia vykonaného 3.11.2015

(O. Z.), 1.deň po predmetnom skutku lekár popisuje „vonkajší nos bez deformity, palpačne bolestivost' v oblasti koreňa nosa, rinoskopicky (vnútronosovo) sliznica hladká, ružovočervená bez opuchu, priechody voľné bez patologickej sekrécie, septum štíhle

v strede". V nose nebola zistená na sliznici prischnutá krv, ktorá by potvrdzovala tvrdenie poškodenej, že krvácala z nosa. Takýto objektívny popis nasvedčuje pre fyziologický klinický stav predmetného poranenia nosa, ktorý by si určite nevyžadoval dĺžku liečby v trvaní 2 - 3 týždňov, ale výrazne kratšiu, ktorá by s dobou PN neprekročila 6 dní. Dĺžka PN stanovenej lekárkou pre deti a dorast O. P. N. v trvaní od 2.11.2015 do 9.11.2015 (8 dní) nezodpovedala biologickej podstate poranení a mohla byť kratšou.

Znalec citoval z odbornej literatúry, podľa ktorej pri poraneniach mäkkých častí tváre a lebky dochádza ku vzniku zatvorených poranení spôsobených tupým nárazom, čo vedie ku vzniku hematómu rôzneho rozsahu a veľkosti. Na tvári vo forme krvných podliatin rôzneho rozsahu a veľkosti. Hematómy malého rozsahu nevedú obyčajne ku pracovnej neschopnosti a u rozsiahlejších sa doba PN riadi dobou vstrebávania a netrvá zvyčajne dlhšie ako 7 dní. Odreniny malého rozsahu nevyžadujú vystavenie PN a pri odreninách väčšieho rozsahu sa doba PN riadi dobou liečby a povahou pracovného prostredia.

Poškodená utrpela poranenie nosa, ktoré bolo bolestivejším, pretože bolo lokalizované v oblasti tváre. Tupé poranenia s podielom mliaždiacej zložky sú charakterizované tupou bolesťou. Pridruženými môžu byť aj difúzne bolesti hlavy ako následok silnejšieho zraňujúceho násilia smerovaného do tvárovej oblasti hlavy. Tieto sú zvyčajne menej intenzívnymi a trvajú kratšie ako v primárne poškodených oblastiach. Z pohľadu traumatológie posudzujeme bolesť zapríčinenú fyzickým poškodením tkanív vzhľadom na závažnosť poranení. V praxi sa zaužívalo posudzovanie bolesti a monitorovanie jej intenzity použitím vizuálne analógovej a verbálnej numerickej stupnice. Uvedená stupnica sa využíva aj na hodnotenie bolesti a jej úľavy vzhľadom na ordinovanú liečbu (napr. hodnota 5 a viac signalizuje, že je potrebné upraviť analgetickú liečbu). Vzhľadom na rozsah poranenia v oblasti nosa poškodenej, zraňujúcu intenzitu, potrebnú liečbu a dobu, za ktoré sa poranenie zhojilo je možné uvedenú bolesť charakterizovať ako dočasne obmedzujúcu, tupú, niekedy vystreľujúcu, citlivú na dotyk pri manipulácii s nosom, pričom na VAS (vizuálna analógová škála bolesti od 1 - 10, pričom 10 je najhoršia neznesiteľná bolesť), by bola ohodnotená číslami 4 - 5 ako slabšia až stredne silná a to v trvaní dvoch dní. Potom spolu s odznením

opuchu by nebola už obmedzujúcou a bola by slabšej intenzity hodnotená 3 - 4 ako mierna, obmedzujúca po dobu do 6 dní.

V zdravotnej dokumentácii poškodenej, konkrétne z hospitalizácie na chirurgickom oddelení nemocnice v A. od 2.11.2015 do 4.11.2015 je v dennom dekurze z 3.11.2015 zapísané, že poškodená má „pobolievanie nosa, bolesti hlavy už menej“, do liečby jej boli indikované analgetiká Paralen po jednej tabletky ráno a večer, na ďalší deň 4.11.2015 sa uvádza že poškodená „má bolesti mierne“ nie je zápis o analgetickej liečbe až do jej prepustenia. Z uvedeného vyplýva, že analgetická liečba bolestivosti poranení poškodenej bola menej intenzívna (liečba paracetamolom postačuje na tlmenie ľahšej bolesti) a krátkodobá. Poškodená nebola obmedzená na obvyklom spôsobe života z estetického a funkčného hľadiska, dýchanie nosom mala bez obmedzenia.

Zistené zranenia nezanechali na poškodenej žiadne estetické a ani funkčné trvalé následky. Bodové hodnotenie zranení poškodenej bolo stanovené na 5 bodov, čo pri hodnote bodu 17,16 € v roku 2015 činí 85,80 € (správne 88 € - pozn. súdu).

Znalec O.. O. P., A. uviedol, že zo závermi znalca O.. O. A. sa nestotožňuje a trvá na svojich záveroch z dôvodov vyššie uvedených.

Listinné dôkazy

Príkaz na vyšetrenie duševného stavu obžalovaného vydal sudca pre prípravné konanie Okresného súdu Piešťany 23.6.2016.

Zo záznamu ÚVV U. vyplynulo, že obžalovaný bol predvedený pred znalkyňu O.. W. O. 9.8.2016 od 13:45 do 14:40 hod.

Z podania poškodenej súd zistil, že 10.12.2015 požiadala poškodená OO PZ S. o policajnú ochranu pred obžalovaným.

Z uznesenia Okresného súdu Piešťany sp. zn. 13P/84/2015 z 30.6.2015 bolo zistené, že súd predbežným opatrením upravil styk obžalovaného s jeho dcérou mal. D. A., nar. XX.X.XXXX, denne od pondelka do nedele od 13,00 hod. do 17,00 hod. tak, že si dcéru vyzdvihne a odovzdá v mieste bydliska matky - poškodenej. Krajský súd v Trnave uznesením z 16.9.2015, sp. zn. 24CoP/55/2015, na odvolanie matky zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa tak, že obžalovaný sa môže so svojou dcérou sýkať denne od pondelka do štvrtka a každý druhý víkend v sobotu od 13,00 hod. do 17,00 hod. tak, že si dcéru vyzdvihne a odovzdá v mieste bydliska matky - poškodenej.

Z uznesenia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26CoP/18/2015 z 11.6.2015 bolo zistené, že mal. D. A., nar. XX.X.XXXX, bola ponechaná v starostlivosti matky - poškodenej a obžalovaný bol zaviazaný prispievať na jej výživu sumou 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa.

Z rozsudku Okresného súdu Piešťany sp. zn. 13P/84/2015 z 7.9.2017 bolo zistené, že mal. D. A., nar. XX.X.XXXX, bola zverená do osobnej starostlivosti poškodenej, obžalovaný bol zaviazaný prispievať na výživu dcéry sumou 100 € počnúc 13.4.2015, súd zároveň rozhodol o vzniknutom nedoplatku na výživnom, ďalej návrh poškodenej na zákaz styku obžalovaného s jeho dcérou zamietol a otázku styku obžalovaného s jeho dcérou vylúčil na samostatné konanie. Rozsudok nie je právoplatný z dôvodu odvolania obžalovaného. Vo veci úpravy styku dosiaľ rozhodnuté nebolo.

Z uznesenia Okresného súdu Piešťany sp. zn. 13P/84/2015 z 30.7.2017 bolo zistené, že súd zamietol návrh poškodenej na nariadenie predbežného opatrenia o zákaze styku obžalovaného s jeho mal. dcérou D. A..

Zo zápisnice spísanej na ÚPSVaR A.Ď. vyplynulo, že sa 29.3.2016 uskutočnil pohovor s obžalovaným, v ktorom okrem iného namietal, že si poškodená vymýšľa choroby dieťaťa a kryje ju v tom ošetrujúca lekárka, že nechá chorobis dieťaťa preskúmať ÚDZS.

Zo zápisnice spísanej na ÚPSVaR A. vyplynulo, že sa 4.4.2016 uskutočnil s poškodenou pohovor, v ktorom bola okrem iného vyzvaná k dodržiavaniu súdneho rozhodnutia o úprave styku obžalovaného s jeho mal. dcérou.

Zo správy ÚPSVaR A. ako kolízneho opatrovníka vyplynulo, že pracovníčky úradu sa zúčastnili 14.4.2016 a 18.4.2016 odovzdávania a preberania dieťaťa - mal. D. A., prebehlo to bez závad, pričom rodičia spolu nekomunikovali.

Z výzvy z 12.5.2016 súd zistil, že advokát poškodenej O.. O. Y. upozorňoval obžalovaného prostredníctvom jeho advokátky M.. M. S. na jeho neprístojné správanie sa, ktoré je v hrubom rozpore s dobrými mravmi a vyzval ho, aby prestal obťažovať poškodenú zasielaním nevyžiadanych,

nepotrebných, obťažujúcich a vulgárnych SMS správ, aby ju prestal prenasledovať v mieste jej bydliska, aby ju nesledoval v mieste bydliska a nijako ju nekontaktoval s výnimkou nevyhnutnej (vecnej, stručnej a slušnej) komunikácie ohľadne styku s dcérou.

Zo záznamu o podaní oznámenia o priestupku súd zistil, že obžalovaný podal na OO PZ S. 14.2.2016 oznámenie na M.. O. G. za jeho údajné telefonické vyhrážky obžalovanému dňa 12.2.2016.

Z podania rodičov obžalovaného adresovaného poškodenej súd zistil, že rodičia obžalovaného sa 28.6.2016 domáhali umožnenia styku s vnučkou D. A..

Z podania M.. G. zo 7.7.2016 súd zistil, že advokát M.. G. oznámil rodičom obžalovaného na ich žiadosť okrem iného to, že ak žiadajú o styk s vnučkou, majú sa obrátiť na príslušný súd, nakoľko poškodená im ho dobrovoľne neumožní vzhľadom k tomu, že ako rodičia obžalovaného, súc si vedomí jeho konania voči poškodenej, mu v tomto nezabránili. Zároveň od nich advokát žiadal ospravedlnenie za ich výroky na jeho adresu s tým, že keď sa mu neospravedlnia, podá na nich trestné oznámenie a žalobu na ochranu osobnosti, kde bude žiadať náhradu nemajetkovej ujmy 100.000 €.

Z podania M.. O. G. z 9.7.2018 a jeho príloh vyplynulo, že na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 13P/11/2018 sa vedie konanie vo veci starostlivosti o mal. U. G.G., dieťa svedkyne O. A. V. F. G.G., ktorého on zastupuje. Podľa tvrdenia M.. O. G.Č. obžalovaný ako partner O. A. si uzurpuje právo rozhodovať o styku mal. U. spôsobom, ktorý nápadne pripomína konanie obžalovaného v tejto veci, čo majú potvrdzovať pripojeného SMS správy.

Z podania M.. O. G. z 31.1.2018 a jeho príloh vyplynulo, že svedkyňa O. A. elektronicky komunikovala s L.. A. O., ktorý jej mal poslať 19.7.2016 výpoveď obžalovaného so slovami „Študuj. Peťo“. Z pripojených zdravotných záznamov poškodenej vyplynulo, že táto mala v rokoch 2006 a 2014 problémy s hemeroidmi, na čo jej bolo odporúčené preháňadlo.

Z podania O.. O. Y. z 2.6.2017 súd zistil, že tento sa obrátil na zamestnávateľa svedkyne O. H., ktorou bola NAW v A., aby prešetrila jej konanie v súvislosti s jej výpoveďou na hlavnom pojednávaní v tejto veci. Z odpovede NAW z 10.8.2017 vyplynulo, že táto Mgr. Matúšovi Chmelovi oznamuje, že šetrením bolo zistené, že O. H. porušila práva pacientky - poškodenej - neoprávneným nahliadnutím do jej zdravotnej dokumentácie a porušila aj povinnosť mlčanlivosti, za čo jej bolo dané písomné upozornenie.

Z podania L.. A. O. z 2.10.2017 vyplynulo, že mu bola neznámou osobou doručená obálka s dvomi kusmi CD a po ich vzhliadnutí zistil, že ide o CT a RTG poškodenej z 2.11.2015.

Z oznámenia Úradu na ochranu osobných údajov SR z 8.1.2018 vyplynulo, že voči svedkyňi O. H. bude začaté konanie o uloženie sankcie podľa § 67 a nasl. zákona NR SR č. 122/2013 Z. z. o ochrane osobných údajov za porušenie povinnosti mlčanlivosti o zdravotnom stave poškodenej.

Z oznámenia kontrolného výboru Z. G. Z. V. A. V. z 25.10.2017 vyplynulo, že sa voči svedkyňi O. H. začalo ďalšie konanie o disciplinárnom previnení, ktorého sa mala dopustiť tým, že neoprávnené nahliadla do zdravotnej dokumentácie poškodenej a skutočnosti z nej verejne prezentovala.

Z oboznámených statusov na Facebooku (v spise na č. I. 1668 a nasl.) je zrejmé, že svedkyňa O. H. komunikovala s poškodenou 2.11.2015 a radila jej, čo má povedať po údere od obžalovaného na pohotovosti pri ošetrovaní (zlé videnie, hmla pred očami, hučanie v ušiach, zvracanie, migrenózna bolesť hlavy). Následne poškodená píše na ďalší deň ráno, že je hospitalizovaná v nemocnici, no zároveň píše, že ju bolí hlava, nos, oči. Neskôr svedkyňa O. H. píše obžalovanému, že má informácie o podpálenom bufete, že je za tým otec poškodenej, ktorý si to objednal u nejakého kriminálnika, čo už teraz sedí za inú trestnú činnosť, že poškodená o tom vedela.

Z listiny (v spise na č.I. 1509) vyplynulo, že sa obžalovaný podaním doručeným na OO PZ A. 25.9.2015 ospravedlnil za svoje správanie z 20.9.2015 s odôvodnením, že v ten večer konzumoval alkohol a keď mu oznámili, že mu horí bufet zostal vystresovaný, bolo mu zle a vtedy mu niekto ponúkol na ukludnenie Lexaurin, ktorý užil. Táto nevhodná kombinácia alkoholu a lieku spôsobila, že si na udalosti z kritického večera nepamätá a až od rodičov sa dozvedel, že sa správal nevhodne.

Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil ďalej znalecký posudok č. 12/2016 vypracovaný L.. A. O., znalcom z odboru kriminalistika, odvetvie kriminalistická informatika. Z posudku vyplynulo, že znalec preskúmal mobilné telefóny poškodenej, obžalovaného ako aj predložený USB kľúč za účelom vyhľadania potrebných súborov, ktoré následne v posudku bližšie rozviedol.

Na hlavnom pojednávaní boli oboznámené fotografie (v spise na č. I. 1698), prepisy SMS správ, správy z aplikácie WhatsApp, ako aj prepisy správ na sociálnej sieti Facebook.

Príkaz na zistenie a oznámenie údajov o uskutočnenej telekomunikačnej prevádzke na mobilných číslach patriacich obžalovanému a poškodenej vydal sudca pre prípravné konanie Okresného súdu H. dňa 18.8.2016.

Zo záznamov OO PZ S. z 23.4.2016 a 25.4.2016 vyplynulo, že obžalovaný urobil oznámenie na daný policajný útvar, lebo mu poškodenou nebol 23.4. resp. 25.4.2016 od 13,00 hod. umožnený styk s jeho mal. dcérou D. A. podľa súdneho rozhodnutia.

Z priestupkového spisu OO PZ S. ČVS: P.-H.-P.-XXX/XXXX-A. vyplynulo, že poškodená 20.9.2015 o 21,30 hod. urobila oznámenie na daný policajný útvar, že jej niekto poškodil osobné motorové vozidlo tým, že jej rozbil spätné zrkadlo, čím jej vznikla škoda cca 150 €.

Z priestupkového spisu OO PZ S. ČVS: P.-H.-P.-XXX/XXXX-A. vyplynulo, že poškodená 31.8.2015 o 18,30 hod. urobila oznámenie na daný policajný útvar, že jej obžalovaný o 17,00 hod. nevrátil dcéru mal. D. A. tak, ako mu ukladá súdne rozhodnutie. Vec bola odložená.

Z priestupkového spisu OO PZ S. ČVS: P.-H.-P.-XXX/XXXX-A. vyplynulo, že poškodená 1.9.2015 urobila oznámenie na daný policajný útvar, že o nej obžalovaný zverejnil na sociálnej sieti status, kde ju vulgárne uráža. Vec bola odložená.

Z priestupkového spisu OO PZ A. ČVS: P.-H.-P.-XXX/XXXX-A. vyplynulo, že poškodená 2.11.2015 o 19,00 hod. urobila oznámenie na daný policajný útvar, že ju obžalovaný fyzicky napadol tak, že ju dva krát udrel päťou do oblasti tváre, pričom na ošetrení, na ktorom bola, jej povedali, že má zlomený nos z vnútra. Obžalovaný pri podaní vysvetlenia uviedol, že po tom ako mu poškodená zhodila okuliare na zem a snažila sa ho zhodiť, keď si ich dvíhal, tak otvorenou dlaňou smerovanou na tvár poškodenej ju odsotil, trafil jej bradu, vrchnú a spodnú peru, nosa sa jej nedotkol. Jemu vznikla škoda poškodením okuliarov 350 €. Vec bola odovzdaná na OO PZ pre podozrenie z trestného činu.

Z priestupkového spisu OO PZ S. ČVS: P.-H.-P.-XXX/XXXX-A. vyplynulo, že poškodená 2.5.2015 urobila oznámenie na daný policajný útvar, že jej obžalovaný zmenil heslo na účte Facebook a následne tam zverejňoval fotky, kritizoval jej rodinu atď. Vec bola predložená na OÚ na prejednanie ako priestupok.

Z priestupkového spisu OO PZ S. ČVS: P.-H.-P.-XX/XXXX-A. vyplynulo, že poškodená 17.4.2015 o 22:10 hod. urobila oznámenie na daný policajný útvar, že ju obžalovaný po predchádzajúcej hádke fyzicky napadal v práci v Z. Y. Z. tak, že ju ťahal za vlasy a päťou ju udrel po hlave, pričom neutpela žiadne zranenia. Vec bola predložená na Okresný úrad A., odborový všeobecnej vnútornej správy (ďalej len OÚ OVVS) na prejednanie ako priestupok.

Z priestupkového spisu OO PZ A. ČVS: P.-H.-P.-XXX/XXXX-A. vyplynulo, že poškodená 8.6.2015 urobila oznámenie na daný policajný útvar, že jej obžalovaný v uvedený deň okolo 16,30 hod. bránil odchodu motorovým vozidlom z parkoviska, vykrikoval po nej a oplul ju. Vec bola predložená na OÚ OVVS na prejednanie ako priestupok.

Z priestupkového spisu OO PZ S. ČVS: P.-H.-P.-XX/XXXX-A. vyplynulo, že obžalovaný v dňoch 14.2.2016 a 7.3.2016 urobil oznámenie na daný policajný útvar, že mu poškodená znemožnila styk s dcérou.

Zo správy OÚ OVVS z 29.10.2015 (č. I. 568) vyplynulo, že voči obžalovanému bolo päť priestupkových konaní odložených, lebo sa spáchanie skutkov nepodarilo preukázať, ďalšie tri konania voči nemu v tom čase prebiehali a rozkazom o uložení sankcie za priestupok z 2.10.2015, sp. zn. P.-A.-P.-XXXX/XXXXXX, právoplatným 27.10.2015, bol uznaný za vinného, že v čase od 6.4.2015 do 11.6.2015 posielal poškodenej veľké množstvo krátkych textových a obrazových správ s rôznymi vulgárnymi a výhražnými obsahmi, za čo mu bola uložená pokuta 50 €. Predmetné rozhodnutie bolo na podklade protestu prokurátora Okresnej prokuratúry Piešťany rozhodnutím P. P. z 20.8.2016, sp. zn. P.-A.-P.-XXXX/XXXXXX, právoplatným 9.9.2016, zrušené.

Rozhodnutím OO PZ S. z 28.7.2016, ČVS: P.-H.-P.-XX-XXX/XXXX, bolo vyhovené protestu prokurátora Okresnej prokuratúry Piešťany a boli zrušené právoplatne uložené pokuty obžalovanému za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu.

Z obsahu spisu ČVS: P.-XXXX/PN-H.-XXXX vedeného na OO PZ A. vyplynulo, že advokát poškodenej O. O. Y. urobil 3.12.2015 oznámenie o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sa mal obžalovaný dopustiť trestného činu nebezpečného prenasledovania. Uznesením z 24.2016, ČVS: P.-XXXX/PN-H.-XXXX, bola vec odmietnutá, nakoľko nebol dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 odsek 2 Trestného poriadku. Súčasťou spisu je oznámenie M. O. G. o prevzatí zastupovania poškodenej v danej veci, tiež jeho oznámenie obžalovanému, že pri preberaní a odovzdávaní mal. D. A. bude monitorovaný za účelom odsledovania, či sa voči poškodenej nedopúšťa trestnej činnosti. Proti tomuto uzneseniu si poškodená podala sťažnosť, na podklade ktorej dozorcujúci prokurátor napadnuté uznesenie povereného príslušníka OO PZ zrušil podľa § 194 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku a uložil mu, aby vo veci znova konal a rozhodol. Zároveň mu prikázal odstúpiť spis vyšetrovateľovi OR PZ v H., Odboru kriminálnej polície, 3. OV A., lebo ide o podozrenie zo zločinu týrania blízkej osoby a zverejnenia osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona.

Z obsahu spisu ČVS: P.-XX/VR-H.-XXXX vedeného na OO PZ S. vyplynulo, že sa pre skutok z 2.11.2015, pri ktorom došlo k napadnutiu poškodenej, viedlo trestné stíhanie voči podozrivému - obžalovanému - pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a), písmeno c) Trestného zákona. Daná vec bola 5.4.2016 odstúpená vyšetrovateľovi OR PZ v H., Odboru kriminálnej polície, 3. OV A.. Z PN-ky poškodenej pripojenej k predmetnému spisu súd zistil, že poškodená bola PN od 2.11.2015 do 9.11.2015.

Z dohody o vykonaní práce z 1.12.2014 vyplynulo, že poškodená uzavrela so SCS dohodu o vykonaní práce od 22.12.2014 do 31.8.2015 v rozsahu 25 hodín mesačne.

Z podania poškodenej adresovaného riaditeľke Ú. A. z 22.6.2015 vyplynulo, že táto žiadala o zmenu sociálnej kurátorky O.. V. N..

Z odpovede Ú. A. z 9.7.2015 súd zistil, že úrad zmenil zodpovedného pracovníka a vec prideliť O.. R. Š. pre upokojenie situácie napriek tomu, že objektívny dôvod na tento postup zistení nebol.

Správy a relácie na obžalovaného

Z lustrácie REGOB vyplynulo, že obžalovaný je slobodný a má jedno dieťa - mal. D. A..

Z registra trestov GP SR vyplynulo, že obžalovaný bol 27.5.2011 právoplatne odsúdený F. súdom za podpaľačstvo na trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov, ktorého výkon mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 3 roky.

Z lustrácií v systémoch AVÍZO, STA a súdy vyplynulo, že sa aktuálne proti obžalovanému iné trestné stíhanie nevedie. V minulosti sa voči nemu viedlo viacero civilných a exekučných konaní, aktuálne sa vedie na tunajšom súde len konanie vo veci starostlivosti o mal. D. A..

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplynulo, že obžalovaný bol desať krát postihnutý za rôzne priestupky v doprave a tri krát za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

V správe o povesti vypracovanej Mestským úradom A. obžalovaný nebol bližšie hodnotený.

Z lustrácie Sociálnej poisťovne vyplynulo, že obžalovaný je od 6.11.2017 až doposiaľ zamestnaný v spoločnosti H. & H., s.r.o. Zo zmluvy o poskytnutí prác z 10.4.2014 vyplynulo, že obžalovaný ako živnostník s touto spoločnosťou spolupracoval už od podpísania zmluvy.

Z hodnotiacej správy ÚVV U. vyplynulo, že v ich ústave bol obžalovaný vo výkone väzby v tejto trestnej veci od 6.6.2016 do 26.10.2017 a bol umiestnený na oddiele so štandardným režimom výkonu väzby. Počas obdobia výkonu väzby nemal problémy s adaptáciou na jej podmienky. Jeho správanie a vystupovanie nebolo vždy na požadovanej úrovni, v jednom prípade bolo potrebné formou pohovoru upozorniť obžalovaného na dodržiavanie jeho základných povinností /spal na neustlanom lôžku v nepovolenom čase/. Za opakované porušenie zákonných a interných noriem bol jeden krát disciplinárne potrestaný pokarhaním - za opakované spanie na neustlanom lôžku v nepovolenom čase. Disciplinárne odmenený nebol. Vo svojich osobných veciach si poriadok udržiaval na požadovanej úrovni. Kontakt s príbuznými udržiaval prostredníctvom korešpondencie, návštev a telefonovania. Napriek skutočnosti, že mu bola ponúknutá možnosť zaradenia do práce na pracovisko „Ručné šitie obuvi“, túto ponuku nevyužil.

K hodnoteniu dôkazov

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán (tzv. zásada voľného hodnotenia dôkazov). Prihliadol pritom len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané.

Skutok tak ako bol ustálený v skutkovej vete výroku o vine bol preukázaný primárne výpoveďou samotnej poškodenej, ktorá veľmi podrobne popísala spolužitie s obžalovaným, jeho správanie sa k nej, ako aj jednotlivé incidenty uvedené v skutkovej vete výroku o vine, ku ktorým medzi nimi došlo. O tom, že svedkyňa nemá sklony fabulovať, že je vierohodná, svedčia aj závery znalca A.. A.. V. C., Y.. Pravdivosti výpovede poškodenej nasvedčujú aj výpovede svedkov V. T. a F. F., ktorí zhodne ako poškodená popísali konanie obžalovaného vo vzťahu k poškodenej, ktorého boli svedkom. Títo svedkovia taktiež potvrdili aký negatívny vplyv malo konanie obžalovaného na poškodenú.

O strachu poškodenej pred obžalovaným svedčí skutočnosť, že si objednala u advokáta M.. O. G. jeho bezpečnostnú službu, kde pracovníci tejto bezpečnostnej služby mali monitorovať odovzdávanie a

preberanie ich spoločnej dcéry mal. D. A. za účelom odsledovania, či sa obžalovaný v rámci preberania a odovzdávania dieťaťa nedopúšťa na poškodenú trestnej činnosti. O tejto skutočnosti bol listom od M. O. G. obžalovaný vyzoomený. O strachu poškodenú z obžalovaného svedčí aj fakt, že podaním z 10.12.2015 požiadala OO PZ S. o policajnú ochranu pred obžalovaným.

O tom, že poškodená po návrate do práce z materskej dovolenky na jar 2015 zostala v práci neurotická, vystresovaná, zhodne vypovedali manželia L., ktorí boli s poškodenou ako jej zamestnávateľia v pravidelnom kontakte. Svedkyňa V. L. vypovedala, že sa jej poškodená už pred pôrodom v práci sťažovala na správanie sa obžalovaného a že sťažnosti na jeho správanie pokračovali aj po pôrode. Svedok L. potvrdil, že ho obžalovaný žiadal, aby poškodenú prepustil z práce. Negatívne zmeny v správaní sa poškodenú postrehla aj jej ošetrojúca lekárka O. P. N., v dôsledku čoho jej odporučila návštevu psychológa. Rovnako tvrdenia poškodenú podporuje aj výpoveď svedkyne A. W. L., ktorú poškodená dva krát navštívila na odporúčanie práve O. P. N., z ktorej vyplynulo, že sa jej poškodená opakovane sťažovala na správanie obžalovaného a popísala podrobne svoje obavy a pocity z jeho konania, pričom pri druhej návšteve v marci 2016 bola na tom poškodená podľa svedkyne výrazne horšie ako pri tej prvej návšteve pred 9 mesiacmi, čo svedčí o gradácii konania obžalovaného.

Ďalej treba poukázať na znalecký posudok Ústavu pre znaleckú činnosť v A. V. A., Z. Z. F. P. D. R., ktorý je znaleckým ústavom v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, ako aj v odbore psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a klinická psychológia dospelých. Závěry tohto posudku sú podrobne uvedené vyššie v texte, súd na ne poukazuje bez nutnosti ich rekapitulácie. K posudku vypočutý znalec A. F. A. V. C., Y. sa vo výpovedi taktiež vyrovnal so všetkými námietkami obžalovaného typu, že poškodená nemohla byť týranou osobou, lebo dokázala vzdorovať (videla východiská, vedela sa brániť, manipulovať, intrigovať), lebo si našla nového partnera, lebo u nej chýba prvok tzv. naučenej bezmocnosti, lebo nestratila sebavedomie, lebo nemlčala o svojom utrpení ako to robia skutočné obeť týrania a pod. Rovnako sa znalec vyrovnal s ďalšími jeho námietkami typu, že pôvod anxiózne - depresívnej dekompenzácie osobnosti poškodenú nie je v príčinnej súvislosti s konaním obžalovaného, ale mohol mať korene v jej minulosti, v jej zlom vzťahu s rodičmi alebo v jej novom partnerskom vzťahu, či v jej prebiehajúcim tehotenstve, dokonca v jej údajnom umelom prerušení tehotenstva a pod. Aj tieto závery znalca si súd v celom rozsahu osvojil a poukazuje na ne (vyššie v texte) bez nutnosti ich rekapitulácie. Pokiaľ znalec F. W. G., A. spochybňoval záver A. V. C., Y., že u poškodenú došlo ku anxiózne - depresívnej dekompenzácie jej osobnosti, k tomu treba uviesť, že F. W. G., A. poškodenú nevyšetroval, ergo sa nemôže k tejto otázke relevantne vyjadriť. Pokiaľ F. W. G., A. uvádzal, že aj u obžalovaného boli príznaky stresovej poruchy, čo vylučuje jeho postavenie ako tyrana (agresora), k tomu znalec A. V. C., Y. uviedol, že základným prvkom domáceho násillia je asymetria vzťahu a pokiaľ u poškodenú zistili postavenie týranej osoby, je vylúčené, aby rovnaké postavenie mal aj tyran, lebo zmena rolí v asymetrickom vzťahu je neprípustná. S týmto tvrdením F. W. G., A. súhlasil.

Ohľadom fyzického útoku na poškodenú z 2.11.2015 je tvrdenie poškodenú okrem výpovede svedkov V. T., ktorý bol priamo pri čine a svedkyne F. F., ktorá videla poškodenú bezprostredne po čine, ďalej objektivizované znaleckými posudkami O. O. A. V. O. P., A., ktorí zhodne uviedli, že v mechanizme vzniku zranení sa mohol uplatniť úder vedený rukou útočníka zovretou v päšť do oblasti hlavy - tváre a nosa, teda tak, ako to opísala poškodená a to slabou až stredne silnou intenzitou. Pokiaľ ide o samotnú zlomeninu nosa, táto sa jednoznačne nepreukázala, preto súd v tomto smere skutkové zistenia oproti obžalobe upravil. Pokiaľ ide o odôvodnenú dobu liečenia zranení do dvoch týždňov, súd sa priklonil k záverom znalca O. O. A. s poukazom na to, že poranenie nosa, na ktoré sa sústredil vo svojom posudku O. O. P., A. nebolo jediné zranenie poškodenú spôsobené pri tomto incidente, čo opakovane zdôrazňoval znalec O. O. A. Je treba tiež poukázať na to, že O. O. P. v rámci svojej znaleckej činnosti nebol oprávnený sa vyjadrovať ku všetkým zisteným zraneniam poškodenú, na rozdiel od O. O. A., preto súd neprihliadol na tie jeho vyjadrenia, ku ktorým sa tento znalec nebol oprávnený vyjadrovať. Znalec O. O. A. sa zároveň vyrovnal aj s námietkou obhajoby, že si to poškodená všetko vymyslela s cieľom poškodiť obžalovanému, keď uviedol, že keby chcela poškodená simulovať, tak pri prvotnej návšteve povie ešte aj niečo viac okrem toho, čo uviedla (napr. že si na útok nepamätá, čo by mohlo indikovať otras mozgu) a keby chcela naťahovať liečbu toho zranenia, tak neukončí PN už 9.11.2015, hoci ešte v ten deň pociťovala bolesť, čo potvrdil lekár palpačným vyšetrením, čiže podľa znalca poškodená nemala tendenciu nadsadzovať. Pokiaľ obhajoba namietala, že sa poškodená pred vyšetrením účelovo radila so svedkyňou O. H., čo a ako povedať, tak porovnaním tzv. „odporúčania svedkyne“ a toho, čo poškodená skutočne ošetrojúcemu lekárovi povedala je zrejmé, že poškodená sa tohto odporúčania vôbec nedržala. Navyše sa poškodená svedkyňi na sociálnej sieti druhý deň ráno sťažovala, že ju skutočne bolí hlava, čo by nemala dôvod písať, ak by si to celé len vymýšľala. Čo sa týka svedkyne S. N., tejto súd neveril. Jej objektívnosť je spochybnená jednak tým, že mala s obžalovaným

intímny pomer, ale aj tým, že incident z 2.11.2015 opisovala nielen inak ako poškodená, ale aj inak ako obžalovaný.

Pozornosti súdu neušlo, že kým obžalovaný zo začiatku pri výsluchoch priznával, že k fyzickému kontaktu medzi ním a poškodenou 2.11.2015 došlo (odsotil ju dva krát do hrude), tak po výsluchu znalcov z odvetvia zdravotníctva sa k ich výpovediam vyjadril v tom zmysle, že vlastne nevie, o čom tí páni hovoria, lebo on sa poškodenej ani nedotkol. Evidentne teda prispôsobuje výpoveď dôkaznej situácii s cieľom zbaviť sa trestnej zodpovednosti.

Obžalovaného zo žalovanej trestnej činnosti taktiež usvedčujú prepisy SMS správ, správ z aplikácie WhatsApp, ako aj správ na sociálnej sieti Facebook, ktoré boli na hlavnom pojednávaní oboznámené. Z nich je evidentné, že obžalovaný veľmi hrubým, vulgárnym a nevyberaným spôsobom verbálne a opakovane atakoval poškodenú.

Pokiaľ obžalovaný namietal, že vulgarizmy v ich vzájomnej komunikácii používala aj poškodená, to je síce pravda, ale z jej strany boli sporadické a čo sa stupňa neslušnosti týka, na obžalovaného sa takpovediac nechytali. Obžalovaný totiž poškodenú častoval takou plejádou vulgarizmov, ktoré zachádzali až do extrémov. Konkrétne používal výrazy ako „piča (neskôr už len v skratke IČA, keďže za tento vulgarizmus bol priestupkovo postihnutý), potrat škaredý, nevzdelaná chudera alebo len chudera (pričom ako Chudera S. mal uložené číslo poškodenej aj v mobilnom telefóne), jebnutá, ujebaná, prijebaná, životné nič, sliepka, šlapka, decko zákerné, pojebané decko, decko nevyzreté zasoplené poškodené, tchor, ľudský odpad, hnus, koš, chronta, zlatokopka, krkavčia mater, krava sprostá, suka vyjebaná, podpaľačka, puča, handra, zastavený vývoj, drbka, vrchná sestra na pičoviny, retard, ojebávač prvého stupňa, kokot bačov, pošahaná choručká klamárika, pošahaná krava, asociálka, chorá na hlavu, šteňa choré, šteňa ojebávačské, najjebnutejší článok na planéte, prepatá klamárika, prepaňa narušená, klamárska sviňa zákerná jak ta piča, čo ťa vychovala, zlo sveta, zlo diabolské, mrcha z P., chrapúnka, studená sviňa, sprostá ako bota, chyba systému, kurva prašivá, kurva skazená najväčšia, ty režim postihnutej atď.“

Obžalovaný v rámci komunikácie poškodenej písal aj výroky ako napr. „zhor v pekle, skap do rána, zadrhni sa do rána, vitaj vo vojne, kde ja nemám hranice, bude to trvať do D. 18 rokov, skap čím skôr aj s matkou tvojou, boj sa chodiť do práce, som tvoj tieň, každý deň ťa sledujem, nezabudni zhasnúť v kuchyni, sa dosmeješ, dnes trávim noc na pomste, konečne sa nervovo zrútiš, bo na každú sviňu sa varí voda, zhoríš ako fakľa atď.“

Obžalovaný sa vulgárne vyjadroval aj na adresu príbuzných poškodenej napr., že „matka poškodenej je blondšavá piča, drblá využívačná mrcha, nezamestnaná asociálka, otec poškodenej je úplný kokotko, manžel poškodenej je teliatko, chudáčik.“

Pokiaľ obžalovaný namietal, že komunikácia s poškodenou sa týkala výhradne starostlivosti o ich maloletú dcéru, tak z oboznámenej komunikácie ako celku je zrejme, že tomu tak nebolo, lebo z jeho strany nešlo o stručnú, jasnú a vecnú komunikáciu ohľadne spoločného dieťaťa, ale o neustále verbálne ataky na poškodenú. Že poškodenú často kontaktoval aj proti jej vôli, svedčí fakt, že ho na to opakovane upozorňovala nielen ona sama, ale formálne listom aj jej advokát O.. O. Y., obaja však bezvýsledne.

Pokiaľ obžalovaný namietal, že poškodená manipulovala s SMS správami a elektronickou komunikáciou /upravovala ju/ predtým, než ju doložila do spisu, k tomu súd uvádza, že nebola zistená taká manipulácia z jej strany, ktorá by mala zásadný vplyv na posúdenie tejto veci.

V neprospech obžalovaného vyznel aj znalecký posudok číslo 37/2016 vypracovaný znalkyňou z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria, O.. W. O., kde znalkyňa konštatuje, že obžalovaný trpí poruchou osobnosti s emočnou nestálosťou. Netrpí však duševnou poruchou, ktorá by mala vplyv na jeho rozpoznávaciu a ovládacie schopnosti. Ponižovanie poškodenej obžalovaný prežíva ako svoje „osobné víťazstvo“, motívom abnormného konania a správania sa je averzia voči poškodenej a vlastné konanie a silnú potrebu sebaapresadenia zahaľuje do rúška obetavej starostlivosti a lásky voči dcére, nie je vylúčené, že viac či menej sa vedome snaží matku zdeptať do tej miery, aby dieťa muselo byť zverené jemu do výchovy. Obžalovaný je k inkriminovaným poruchám správania t. č. nekritický, trvá na „svojej pravde“, je neschopný vzhľadu, ani kompromisu a riziko pokračovania porúch správania voči poškodenej v čase vyšetrenia nemožno vylúčiť. Pri výsluchu na hlavnom pojednávaní zotrvala na záveroch svojho znaleckého posudku.

Námietka obžalovaného, že znalkyňa nesprávne a jednostranne (z pohľadu poškodenej) hodnotila dôkazy založené v spise a preto dospela k zlým záverom, nie je dôvodná, lebo tie skutočnosti, ktoré konštatovala znalkyňa v posudku, boli v drivej väčšine ustálené aj súdom. Ani námietka obžalovaného, že ho znalkyňa nevyšetrovala dostatočne dlho, nie je dôvodná, lebo znalkyňa sa jasne vyjadrila, že čas strávený vyšetrením obžalovaného bol dostatočný na jeho posúdenie, pričom obžalovaný bol pred znalkyňou predvedený 55 minút a nie 20 minút ako tvrdí, o čom svedčí záznam z ÚVV U.. Zároveň sa

vyjadrila aj k tomu, prečo nepovažovala za potrebné psychologické vyšetrenie obžalovaného (z dôvodu tzv. diagnostickej istoty). O odbornosti tejto znalkyne, napriek výhradám obhajoby, súd nemal žiadne pochybnosti. I keď sa dá súhlasiť so znalkyňou, že s dlhoročnou praxou psychiatričky vie odborne posúdiť aj osobnosť vyšetrovaného a patrí to k jej bazálnej odbornosti, k tej časti jej znaleckého posudku, v ktorej charakterizovala osobnosť obžalovaného, súd neprihliadol, ale vychádzal z posudku znalca F. W. G., A., ktorý psychologické vyšetrenie obžalovaného zrealizoval so závermi, že u obžalovaného ide o emočne nezrelú osobnosť, ale agresivita ako osobnostný rys obžalovaného nie je zvýraznená a neboli zistené ani jeho disocálne rysy, pričom jeho osobnosť je ovplyvniteľná psychologickým poradenstvom. Tieto jeho závery súd následne zohľadnil pri určení druhu a výmery trestu.

Tvrdenie znalkyne, že obžalovaný je ku svojmu konaniu nekritický, trvá na „svojej pravde“ a nie je schopný vzhľadu, ani kompromisu, platilo de facto počas celého hlavného pojednávania, počas ktorého poškodenú obžalovaný neustále označoval ako „údajnú poškodenú“, lebo si toto procesné postavenie osvojila, hoci jej nepatrí.

Pokiaľ ide o hodnotenie výpovedí vo veci vypočutých svedkov, viacerí z nich neboli svedkami žiadneho incidentu opísaného vo výroku, pričom sa skôr vyjadrovali k osobnostiam obžalovaného a poškodenej. Čo sa týka hodnotenia výpovedí príbuzných obžalovaného /jeho rodičov, sestry, sestrinho druha/, títo okrem toho, že neboli svedkami žiadneho incidentu opísaného vo výroku, majú podľa názoru súdu aj zjavný odpor k osobe poškodenej, čo spochybňuje ich vierohodnosť. To isté platí aj o výpovedi O. H., s ktorou obžalovaný aktuálne žije v spoločnej domácnosti resp. o bývalých kolegyniach poškodenej, ktoré kvôli poškodenej mali prísť o prácu. Čo sa týka výpovede svedkyne O. A., aj o jej dôveryhodnosti mal súd pochybnosti, keď táto svedkyňa okrem iného hovorila o tom, že poškodená pri incidente 2.11.2015 mala utrpieť pádovú zlomeninu nosa, čo sa vymyká nielen záverom oboch znalcov, ale aj tvrdeniam obžalovaného a poškodenej. Nehovoriac o tom, že menovaná už 19.7.2016 mala preukázateľne k dispozícii od L.. A. O. informácie o postupe vyšetrovania v tejto trestnej veci.

K právnej kvalifikácii konania obžalovaného

Týranie blízkej osoby a zverenej osoby

Podľa § 208 odsek 1 Trestného zákona, kto blízkej osobe alebo osobe, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobí fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie

a) bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán a popálenín rôzneho druhu, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť,

b) bezdôvodným odopieraním stravy, oddychu alebo spánku alebo odopieraním nevyhnutnej osobnej starostlivosti, ošatenia, hygieny, zdravotnej starostlivosti, bývania, výchovy alebo vzdelávania,

c) nútením k žobrote alebo k opakovanému vykonávaniu činnosti vyžadujúcej jej neúmernú fyzickú záťaž alebo psychickú záťaž vzhľadom na jej vek alebo zdravotný stav alebo spôsobilé poškodiť jej zdravie,

d) vystavovaním vplyvu látok spôsobilých poškodiť jej zdravie, alebo

e) neodôvodneným obmedzovaním v prístupe k majetku, ktorý má právo užívať,

potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

Podľa § 208 odsek 2 Trestného zákona, rovnako ako v odseku 1 sa potrestá, kto spácha obdobný čin ako je čin uvedený v odseku 1, hoci bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý.

Podľa § 208 odsek 3 Trestného poriadku, odňatím slobody na sedem rokov až pätnásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

a) a spôsobí ním ťažkú ujmu na zdraví alebo smrť,

b) z osobitného motívu,

c) hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený alebo z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený, alebo

d) závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 127 odsek 5 Trestného zákona sa blízkou osobou sa na účely trestných činov vydierania podľa § 189, znásilnenia podľa § 199 ods. 2, sexuálneho násillia podľa §

200 ods. 2, sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 2, týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa

§ 208, nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2, nebezpečného prenasledovania podľa § 360a

alebo financovania terorizmu podľa § 419c ods. 2 rozumie aj bývalý manžel, druh, bývalý druh, rodič spoločného dieťaťa a osoba, ktorá je vo vzťahu k nim blízkou osobou podľa odseku 4, ako aj osoba,

ktorá s páchatelom žije alebo žila v spoločnej domácnosti.

Objektom tohto trestného činu je ochrana vymedzenej kategórie osôb pred domácim násilím. Objektívna stránka spočíva v konaní páchatel'a, ktorý týra blízku osobu alebo týra zverenú osobu, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobujúc jej fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie niektorou z foriem uvedených vyššie v texte. Týraním sa rozumie zlé zaobchádzanie, ktorým páchatel' prejavuje hrubší stupeň necitlivosti a bezohľadnosti. Vyznačuje sa určitou trvalosťou, prípadne sústavnosťou alebo opakovanými útokmi, ktoré osoba vzhľadom na jeho hrubú bezohľadnosť alebo bolestivosť považuje za ťažké príkorie, ponižovanie. Trvalosť páchatel'ovho konania je nutné posudzovať v závislosti od intenzity zlého zaobchádzania. Predpokladom trestnosti činu je, aby v dôsledku týrania zo strany páchatel'a bolo spôsobené fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie niektorou z foriem uvedených v odseku 1. Nevyžaduje sa, aby u zverenej osoby vznikli následky na zdraví (cit. Burda, E., Čentěš, J., Kolesár, J., Záhora, J. a kol. Trestný zákon. Osobitná časť. Komentár. II. Diel. 1. Vydanie. Praha: C.H.Beck, 2011, 454 strana a nasl.).

Poškodená nepochybne bola obžalovanému blízku osobou v zmysle ust. § 127 odsek 5 Trestného zákona a to hneď z niekoľkých hľadísk, jednak ako bývalá družka, predovšetkým ako matka ich spoločného dieťaťa ale tiež ako osoba, ktorá s obžalovaným žila v spoločnej domácnosti. Konanie obžalovaného opísané v skutkovej vete výroku o vine rozsudku vykazuje všetky zákonné znaky zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona. Znaky objektívnej stránky boli naplnené konaním opísaným v skutkovej vete výroku o vine rozsudku, ktorým poškodenej ako blízkej osobe spôsobil fyzické a psychické utrpenie bitím, údermi, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu a iným správaním, ktorým ohrozil jej fyzické a psychické zdravie a obmedzil jej bezpečnosť. Z hľadiska subjektívnej stránky posúdil súd konanie obžalovaného ako konanie v priamom úmysle, lebo chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem týmto zákonom chránený. Obžalovaný zároveň konal ako trestne zodpovedný páchatel', keďže okolnosti vylučujúce jeho trestnú zodpovednosť zistené neboli.

Pokiaľ sa splnomocnený zástupca poškodenej domáhal sprísnenia právnej kvalifikácie skutku na zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona tvrdiac, že obžalovaný konal v zmysle ust. § 140 Trestného zákona z osobitného motívu - z pomsty k poškodenej, lebo ho opustila, tento motív podľa súdu v konaní preukázaný nebol. Zo strany obžalovaného nešlo o pomstu, ale o presadzovanie si svojich záujmov protiprávnym konaním.

K výroku o treste

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ust. § 34 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu a výmery trestu súd v súlade s ust. § 34 odsek 4 Trestného zákona prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Pri ukladaní trestu obžalovanému súd taktiež obligatórne prihliadol podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a prirážajúcich okolností. V prípade obžalovaného súd poľahčujúce okolnosti nezistil. Vedenie riadneho života pred spáchaním skutku mu ako poľahčujúcu okolnosť nebolo možné priznať, nakoľko tomu bránili ním spáchané priestupky, rozvedené vyššie v texte rozsudku. Rovnako súd nezistil ani prirážajúce okolnosti. Na predchádzajúce odsúdenie cudzozemským súdom ako na prirážajúcu okolnosť (§ 37 písmeno m) Trestného zákona) súd neprihliadol, nakoľko išlo o odsúdenie za nesúvisiacu trestnú činnosť, ale tiež preto, že mu bol uložený podmienený trest, pri ktorom skúšobná doba už evidentne uplynula, je teda možné dôvodne predpokladať, že sa medzičasom osvedčil v dôsledku čoho by sa na neho hľadelo, akoby nebol odsúdený.

V konečnom súčte bol u obžalovaného pomer poľahčujúcich a prirážajúcich okolností vyrovnaný (§ 38 odsek 2 Trestného zákona), preto sa súd pri ukladaní trestu odňatia slobody pohyboval v celom zákonom rozpätí od troch do osem rokov trestu odňatia slobody.

Pri určovaní výmery trestu v rámci vyššie uvedeného rozpätia súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, teda na samej dolnej hranici trestnej sadzby, ktorého výkon mu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu s probačným dohľadom. Za primerane dlhú skúšobnú dobu s

probačným dohľadom v tomto prípade súd považoval 2 (dva) roky, čo je v dolnej polovici zákonného rozpätia. Zároveň mu súd uložil povinnosti špecifikované vo výroku rozsudku.

Čo sa týka druhu trestu, treba poukázať na ust. § 34 odsek 5 Trestného zákona, v zmysle ktorého súd v tomto prípade musel ukladať trest odňatia slobody, lebo horná hranica súdeného trestného činu presahovala päť rokov. V danom prípade súd dospel k záveru, že na prevýchovu a nápravu obžalovaného nie je výkon trestu odňatia slobody nevyhnutný a svoj účel splní aj trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu na primerane dlhú skúšobnú dobu s probačným dohľadom, ktorý spolu s uloženými povinnosťami prispeje k dovŕšeniu jeho nápravy.

Súd pri výmere trestu takisto zohľadnil následky trestného činu, kde konanie obžalovaného podľa znalca nezanechalo na poškodenej trvalé následky a aj vzniknutá ujma bola ohodnotená 400 bodmi, teda blízko dolnej hranice rozpätia 260 až 1300 bodov. Ďalej prihliadol na osobu obžalovaného, u ktorého ide o prvé odsúdenie slovenskými súdmi. U prvotrestaných páchatel'ov podľa súdu už samotné prejednanie veci pred súdom sčasti splní svoj účel. Obzvlášť potom väzba vykonaná v tejto veci na úrovni cca 16-tich mesiacov bude podľa názoru súdu pro futuro (do budúca) pôsobiť na obžalovaného dostatočne odstrašujúco. Treba uviesť, že obžalovaný je pomerne mladý človek, ktorý sa po prepustení z väzby veľmi rýchlo zaradil späť do spoločnosti, zamestnal sa, našiel si novú partnerku, s ktorou plánuje spoločnú budúcnosť, pričom súdom nariadený probačný dohľad v rámci nahradenia väzby riadne dodržiaval. Taktiež zo samotného prejednávania veci na hlavnom pojednávaní je súdu zrejmé, že obžalovaný má silnú podporu príbuzných, najmä od rodičov a sestry. Nejde teda o žiadneho neprispôsobivého asociála, na ktorého by bolo potrebné dôsledne a nevyhnutne pôsobiť nepodmieneným trestom odňatia slobody ako navrhoval splnomocnený zástupca poškodenej.

Čo sa týka povinnosti podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve, súd pri jej uložení vychádzal zo záverov znalca F. O. W. G., A., ktorý uviedol, že správanie obžalovaného vyplýva z jeho povahy, ktorá sa nedá zmeniť, dá sa ale psychologickým poradenstvom ovplyvniť. Zmyslom poradenstva tak má byť okrem iného, aby obžalovaný opätovne našiel cestu (komunikačný kanál) ku poškodenej ako matke svojho dieťaťa, s ktorou bude musieť v budúcnosti nevyhnutne riešiť rôzne otázky súvisiace so starostlivosťou o ich spoločnú dcéru (v podstate až do jej dospelosti). Prvým krokom k tomu bude splnenie povinnosti osobne alebo verejne sa ospravedlniť poškodenej.

Súd už obžalovanému neukladal v rámci skúšobnej doby obmedzenia a povinnosti v podobe nepribližovania sa k poškodenej, k jej obydliu resp. nekontaktovania jej osoby a pod., ktoré boli obžalovanému uložené pri nahradení jeho väzby, lebo v súvislosti so starostlivosťou o ich spoločnú dcéru budú tieto kontakty nevyhnutné a tiež by mohli v skúšobnej dobe komplikovať samotný styk obžalovaného s jeho dcérou. Tu treba zdôrazniť, že v zmysle ust. § 34 odsek 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Doterajšie obmedzenia z tohto pohľadu považoval súd za dostatočné. Ich ďalšie pretrvávanie by na mal. D. A. mohlo mať výrazne negatívny vplyv (v podobe odcudzenia sa obžalovanému resp. trvalého poškodenia ich vzťahu), pričom je nepochybné, že dieťa má právo na oboch rodičov. Zdôrazniť treba, že v konaní nikto (ani samotná poškodená) nespochybňoval fakt, že obžalovaný bol príkladným a starostlivým otcom. Obžalovaný pritom sám verbalizoval, že čo sa týka styku s dcérou, ponechá to na rozhodnutí súdu, ktoré bude rešpektovať s tým, že komunikáciu s poškodenou do budúca hodlá obmedziť na minimálnu nevyhnutnú mieru.

Takto uložený trest považoval súd za primeraný, spravodlivý a tiež dostatočný tak na nápravu obžalovaného, ako aj na ochranu spoločnosti. Zároveň podľa názoru súdu uložený trest zodpovedá potrebám generálnej, ako aj individuálnej prevencie a bude dostatočným prostriedkom na dosiahnutie účelu trestu, ako ho má na mysli Trestný zákon.

K absencii výroku o náhrade škody

O náhrade škody súd nerozhodoval, nakoľko si poškodená sama, ani prostredníctvom splnomocneného zástupcu, nárok na náhradu škody v tomto konaní neuplatnila. S poukazom na tento fakt, v zmysle tzv. limitujúcej definície práv poškodeného (viď nález Ústavného súdu SR z 18. júna 2014, sp. zn. II. ÚS 655/2013) nebolo splnomocneným zástupcom poškodenej umožnené klásť osobám vypočutým na hlavnom pojednávaní otázky, avšak právo navrhovať dôkazy a vyjadriť sa k vykonaným dôkazom im zostalo zachované a toto pravidelne využívali. Čo sa týka odmietnutia návrhov splnomocneného zástupcu na vykonanie ďalších dôkazov (opätovný výsluch poškodenej, výsluch svedka F. G., oboznámenie ďalších listín), tieto súd odmietol ako nadbytočné.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku je možné podať odvolanie do 15 (pätnástich) dní odo dňa jeho oznámenia. Oznámením rozsudku sa rozumie jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Piešťany, rozhodovať o ňom bude Krajský súd v Trnave. Odvolanie má odkladný účinok.

V písomne (trojmo) podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného,
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech,
- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priam týka obžalovaného), a to len v jeho prospech,
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli,
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny, alebo že chýba.